

یوشع

خدا د یوشع وظیفه میدیه

بعد ازی که موسیٰ خدمتگارِ خداوند فوت کد، خداوند د یوشع باچه نون که دستیارِ موسیٰ بُود، گُفت: ^۲ خدمتگار ”مه موسیٰ فوت کده. پس آلی باله شو و تُو و پگ امزی قوم از دریای اُردُن تیر شُده د سرزمینی داخل شنید که ما دزوا، یعنی د بنی اسرائیل میدیم. ^۳ د هر جای که پای خوره میلید، د یاد شمو بَشه که ما اونجی ره دز شمو ددیم، امو رقم که د موسیٰ وعده کده بُوډم. ^۴ از بیابو تا لبنان تا دریای بزرگ، یعنی دریای فرات، تمام

سرزمینِ حِتیَا تا دریای کُتَه^a طرفِ غُرُوبِ آفتو،
 سرزمینِ شُمُو مُوشه. ^ه دَ تمامِ روزایِ زِندگی
 تُو هیچ کس دَ برابرِ تُو ایسته شُدِه نَمیتنه. اُمُو
 رقم که ما قدِ مُوسی بُودُم قدِ تُو ام اَسْتُم؛ ما
 تُو ره تنها نَمیلُم و تُو ره ایله نَمیدیم. ^ه قوی و
 دلیر بَش، چراکه تُو ای قوم ره صاحبِ سرزمینی
 مونی که ما دَ بابه کلونای ازیا قَسَم خورْدُم که
 دَزیا میدیم. ^ه فقط قوی و غدرِ دلیر بَش تا بتنی
 مُطابقِ تمامِ شریعتی که خِدْمَتگار مه مُوسی دَز
 تُو امر کده، دَ دِقَتِ عمل کنی؛ از شریعتِ طرفِ
 راست یا چپ تاو نَخور تا هر جای که بوری
 کامیاب شنی. ^ه امی کِتَابِ شریعت از دان تُو
 دُور نَشْنه، بلکه شاو و روز دَ باره شی فکر کُو
 تا مُطابقِ تمامِ چیزای که دَ امزی کِتَابِ نِوِشْتِه
 شُدِه دَ دِقَتِ عمل کنی، اوخته تُو دَ مقصدِ خُو

^a ۱:۴ یعنی دریای مدیترانه.

† ۱:۶ تثنیه. ۳۱:۷

پیروز و کامیاب موشی. ^۹ ما بسم دز تو امر
مُونم: قوی و دلیر بش؛ ترس نخور و وحشت
زده نشو، چون خداوند، خدای تو قد تو آسته د
هر جای که بوری.

یوشع بلده قوم امر آماده شد و ره میدیه

^{۱۰} پس یوشع د سرکرده های قوم امر کده
گفت: ^{۱۱} ”د مینکل خیمه گاه بگردید و د قوم
امر کده بگید: ’نان راه خو ره تیار کنید، چراکه
بعد از سه روز شمو از دریای اردن تیر شده
داخل مورید تا سرزمینی ره تصرف کنید که
خداوند، خدای شمو د عنوان ملکیت دز شمو
میدیه.“

^{۱۲} اوخته یوشع د رتوبینیا، جادیا و نیم طایفه
منسی گفت: ^{۱۳} ”امو توره ره د یاد خو بیرید
که موسی خدمتگار خداوند دز شمو امر کده
گفت، ’خداوند، خدای شمو دز شمو آرامی

میدیه و امی سرزمی ره دَز شُمو مُوبَخشه. †
 ۱۴ خاتُونوی شُمو، بچکیچای شُمو و چارپایای
 شُمو دَ سرزمینی که مُوسیٰ دَ ای طرفِ دریای
 اَرْدُن دَز شُمو دده باقی بُمنه، لیکن تمامِ مردای
 جنگی شُمو باید مُسَلَح شده پیشِ پیشِ برارونِ
 اِسْراییلی خُو از دریای اَرْدُن تیر شُنه و اونا ره
 کومک کنه ۱۵ تا خُداوند بلده برارون شُمو ام
 رقمِ از شُمو آرامی بدیه و اونا ام سرزمینی ره که
 خُداوند، خُدای شُمو دَزوا میدیه تَصْرَف کنه.
 بعد ازو شُمو میتنید که پس دَ سرزمینِ خُو بید
 و اُو ره صاحبِ شُنید، دَ سرزمینی که مُوسیٰ
 خِدْمَتگَارِ خُداوند دَ ای طرفِ دریای اَرْدُن سُون
 شَرَق دَز شُمو دَد.

۱۶ اوخته اونا دَ جوابِ یوشع گفت: ”هر چیزی
 ره که دَز مو امر کدی، مو انجام میدی و هر
 جای که مو ره ریی کنی، مو موری. ۱۷ امو

† ۱:۱۳ تشبیه ۲۲-۱۸:۳

رقم که از موسیٰ دَ هر چیزِ اطاعتِ کدی، از
 تُو امِ اطاعتِ مونی؛ و دُعا مونی که خُداوند،
 خُدای تُو قد تُو بَشه امُو رقم که قد موسیٰ بُود.
 ۱۸ هر کسی که از حُکم تُو سرپیچی کنه و از
 تورای تُو هر چیزی که امر کنی اطاعتِ نکنه،
 او کُشته موشه. پس قوی و دلیر بش.

راحاب و جاسوسا

۲ اوخته یوشع باچه نون دُو جاسوس ره از
 شَطِیم تاشکی ریی کده گُفت: ”بورید،
 امُو سرزمی ره توخ کنید، خصوصاً اربحا ره.“
 پس اونا رفته دَ خانه یگ خاتونِ فاحشه دَ نامِ
 راحاب داخل شد و شاو ره دَ اونجی تیر کد.
 ۲ دَ امزو غیت دَ پادشاهِ اربحا خبر دده شد که:
 ”چند اسرائیلی امشاو دَ اینجی آمده تا دَ باره
 سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ۳ اوخته پادشاهِ
 اربحا دَ راحاب پیغام ریی کده گُفت: ”مردای
 که دَ پیش تُو آمده و دَ خانه تُو داخل شده،

اونا ره بُرو بَیر، چراکه اونا آمده تا دَ باره پگِ
 سرزمینِ مو جاسوسی کنه. " ۴ مگم راحاب امو
 دُو مرد ره گِرِفته تاشه کد و گُفت: " اَره، امو
 مردا دَ پیشِ ازمه اَمَد، لیکن ما نَفامیدم که اونا
 از کُجا اَمده بُود. ۵ و دَ غَیتِ بسته شُدونِ درگه
 شار دَ تریکی امو مردا بُر شُدِه رفت و نَموفامم
 که کُجا رفت؛ دَ عَجَله از دُمبالِ ازوا بورید،
 چُون میتنید اونا ره گیر کنید. " ۶ لیکن راحاب
 اونا ره دَ بِلِه بام بُرده دَ تَی بوْته های کتان که دَ
 سرِ بام چِیندُد، تاشه کُدُد. ۷ پس امو نفرا دَ راهِ
 دریای اُردُن از جای که آوِ دریا کم بُود از دُمبالِ
 ازوا رفت. امی که نفرای دُمبالِ کُننده بُر شُد،
 درگه شار بسته شُد.

۸ پیشِ ازی که جاسوسا خاو کنه، راحاب دَ
 پیشِ ازوا دَ بِلِه بام رفت ۹ و دَزوا گُفت: " ما
 میدنم که خُداوند ای سرزمی ره دَز شُمو دَده و
 ترسِ از شُمو دَ بِلِه مو حاکم شُدِه و پگِ باشنده
 های امزی سرزمی از ترسِ شُمو کم دِل شُدِه.

۱۰ چون مو شنیدی که خداوند چطور او دریای
 سُرخ^a ره د پیش روی شمو خشک کد وختیکه
 شمو از مصر بر موشدید؛ و چیزای ره که شمو
 د حق دُو پادشاهِ آموریا کدید یعنی د حق سیحون
 و عوج که د او طرفِ دریای اُردن بود، و اونا
 ره کاملاً نابود کدید. ۱۱ وختیکه مو امی ره
 شنیدی، مو جراتِ دل خو ره از دست ددی و از
 خاطر از شمو د هیچ کدم مو جراتِ باقی نَمند،
 چراکه خداوند، خدای شمو ام باله د آسمو و
 ام تاه د زمی خدا آسته. ۱۲ پس آلی بلده مه د
 خداوند قسم بخورید که امی رقم که د حق شمو
 خوبی کدم، شمو ام د حق خانوارِ آته مه خوبی
 مونیید. دز مه یگ نشانی دقیق بدید ۱۳ که آته
 و آبه مَره، برارو و خوارون مَره و پگِ نفرای
 ره که دزوا تعلق دَره زنده میلید و جان های مو

^a ۲:۱۰ د زبونِ عبرانی «یَم سُوْف» نوشته شده، یعنی

«دریای نِزار.»

ره از مُردو نجات میدید. ” ۱۴ اوخته امُو مرِدا
 دَ راحاب گُفت: ” زندگی مو دَ عَوْضِ از شُمو
 نابُود شُنه که وختی خُداوند امی سرزمی ره دَز
 مو بدیه و مو قد شُمو دَ مِهربانی و وفاداری
 رفتار نکنی، دَ شرطی که تُو از نقشه مو دَ کس
 چیز نگی. ”

۱۵ پس راحاب اونا ره قد ریسپو از کلکین تاه
 کد، چُون خانِه ازو دَ دیوالِ شار بُود و اُو دَ بَینِ
 دیوالِ زندگی مُوکد. ۱۶ اُو دَزوا گُفت: ” طرفِ
 کوهستو بورید، نَشنه که دُمبال کُننده ها شُمو ره
 گیر کنه. دَ اُونجی سِه روز خودون ره تاشه کنید
 تا دُمبال کُننده ها پس بییه؛ بعد ازو میتنید دَ راهِ
 خُو بورید. ” ۱۷ اوخته امُو مرِدا دَزو گُفت: ” مو
 امزی قَسَم که تُو مو ره وادار کدی بُخوری آزاد
 اَستی اگه تُو اینی کار ره نکنی: ۱۸ وختیکه مو
 دَ سرزمین شُمو داخل شُدی، تُو اینمی ریسپونِ
 سُرَخ ره دَ امزی کلکینِ که مو ره از شی تاه
 کدی بسته کُو و آته و آبه خُو ره قد برارو و پگ

خانوارِ آته خُو دَ پیشِ خود خُو دَ خانه خُو جَم
 کُو. ۱۹ هر کسی که از درِگه خانه تُو بُر شده دَ
 کوچه بوره، خُون شی دَ گردونِ خود شی آسته
 و مو بے گناه آستی، لیکن هر کسی که قد از تُو
 دَ خانه تُو بَشه، اگه دَ بِلِه ازوا دِست باله شنه،
 خُون ازُو دَ گردونِ ازمو موشه. ۲۰ و ام اگه تُو
 از نَقشه مو دَ کس چیزی بُگی، اوخته مو امزی
 قَسَم که تُو مو ره وادار کدی قَسَم بُخوری آزاد
 آستی " ۲۱ راحاب گُفت: "امو رقم که گُفتید،
 امو رقم موشه. " پس او اونا ره ریی کد و اونا
 رفت. اوخته راحاب ریسپونِ سُرخ ره دَ کلکین
 بسته کد.

۲۲ اونا ریی شده دَ کوهستو رفت و سه روز
 دَ اُونجی مند تا غیتی که دُمبال کُننده ها پس
 آمد. دُمبال کُننده ها اونا ره دَ تمامِ راه پالید،
 لیکن پیدا نَتَنست. ۲۳ اوخته امو دُو مرد از کوه
 تاه شد و از دریای اُردُن تیر شده پیشِ یوشع
 باچه نُون آمد و تمامِ چیزای ره که قد ازوا رُخ

دَدُد، بَلَدِه یوشِع نَقْل کَد. ۲۴ اُونَا دَ یوشِع کُفْت:
 ”وَأَقْعَا كِه خُدَاوَنَد پَگِ اَمْرُو سِرْزَمِي رِه دَ دِسْتِ
 اَزْمُو دَدِه؛ چُون پَگِ بَاشِنْدِه هَاي اَمْرُو سِرْزَمِي
 اَز خَاطِرِ اَزْمُو كَم دِل شُدِه.“

تیر شدنِ قومِ اسرائیل از دریای اُردُن

۳
 ۱ صَبَاح گَاهِ رُوزِ دِیگِه شِی یوشِع بَالِه شُد
 و قَد پَگِ بَنِي إِسْرَائِيل اَز شِطِیْمِ كُوجِ كَدِه
 دَ بَغْلِ دِرْبَايِ اُردُن اَمَد. اُونَا پِیْشِ اَز تِیرِ شُدُو
 دَ اَمُونَجِي خِیْمِه زَد. ۲ بَعْدِ اَز سِیْه رُوزِ سِرْكَرْدِه
 هَاي اَزْوَا دَ بَیْنِ خِیْمِه گَاهِ گِشْتِ ۳ و دَقَوْمِ اَمْرِ كَدِه
 كُفْت: ”وَخَتِي دِیْدِيدِ كِه صَنْدُوقِ عَهْدِ خُدَاوَنَد،
 خُدَايِ شُمُو رِه لَاوِيَايِ پِیْشِوَا مُوْبِرِه، اَوخْتِه شُمُو
 اَمِ اَز جَايِ خُو رِیِ شُدِه اَز پُشْتِ اَزُو بُوْرِيدِ،
 ۴ لِيَكِنْ دَ بَیْنِ اَزْشُمُو وَ صَنْدُوقِ عَهْدِ بَايْدِ دَ
 اَنْدَازِه دُو هَزَارِ تُوغِي فَاصِلِه بَشِه وَ دَزُو نَزْدِيكِ
 نَشْنِيدِ. اَز پُشْتِ اَزُو بُوْرِيدِ تَا شُمُو بَدْنِيدِ كِه اَز

کدام راه باید بورید، چراکه پیش ازی شمو ازی
راه تیر نشدید.

^۵ اوخته یوشع د قوم گفت: "خودون ره تقدیس
کنید، چون صباح خداوند د مینکل شمو کارای
عجیب انجام میدیه." ^۶ و یوشع قد پیشوایو
گپ زده گفت: "صندوقِ عهد ره باله کده پیش
پیش قوم حرکت کنید." پس اونا صندوقِ عهد
ره باله کده پیش پیش قوم ری شد.

^۷ و خداوند د یوشع گفت: "امروز شروع روزی
آسته که ما تو ره د نظرِ پگِ اسرائیل بزرگ مونم
تا اونا بدنه که ما قد تو آستم، امو رقم که قد
موسی بودم." ^۸ پس تو د پیشوایونی که صندوقِ
عهد ره موبره امر کده بگی: 'وختیکه د لبِ او
دریای اردن رسیدید د منه او ایسته شنید.'

^۹ اوخته یوشع د بنی اسرائیل گفت: "نزدیک
ببید و تورای خداوند، خدای خو ره بشنوید."

^{۱۰} و یوشع ادامه دده گفت: "د امزی وسیله شمو
میدنید که خدای زنده د مینکل شمو آسته و او

كِنَعَانِيَا، حَتِيَا، حَوِيَا، فَرزِيَا، جَرَجَاشِيَا، اَمُورِيَا
 وِيبُوسِيَا رِه حَتَمًا اَز پِيش رُوي شُمُو بُر مُونِه.
 ۱۱ اَوْنِه، صَنَدُوقِ عَهْدِ خُداوَنِدِ تَمَامِ زَمِي پِيش
 پِيش شُمُو اَز دَرِيَايِ اَرْدُن تِير مُوشِه. ۱۲ پَس اَلِي
 دَوَازْدِه نَفَر رِه اَز طَايِفِه هَايِ اِسْرَائِيلِ اِنْتِخَابِ
 كَنِيد، اَز هَر طَايِفِه يَك نَفَر. ۱۳ وِ اَمِي كِه قَفِ
 پَايِ هَايِ پِيشوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ عَهْدِ خُداوَنِدِ،
 صَاِحِبِ تَمَامِ زَمِي رِه مُوبَرِه دَ اَوَهَايِ دَرِيَايِ اَرْدُنِ
 ايشْتِه شُنِه، اَوَهَايِ اَرْدُنِ كِه اَز بَالِه جَارِي اَسْتِه
 بَنَدِ مُوشِه وِ ايشْتِه شُدِه رَقْمِ يَك تِپِه مُوشِه. ”
 ۱۴ وِخْتِيَكِه قَوْمِ اَز خِيْمِه هَايِ خُو رِي شُد تَا
 اَز دَرِيَايِ اَرْدُن تِير شُنِه، پِيشوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ
 عَهْدِ رِه مُوبَرْدِ، پِيش پِيشِ قَوْمِ حَرَكْتِ كَدِ.
 ۱۵ پِيشوَايُونِي كِه صَنَدُوقِ عَهْدِ رِه مُوبَرْدِ دَ
 دَرِيَايِ اَرْدُنِ رَسِيدِ؛ اَمِي كِه پَايِ هَايِ پِيشوَايُونِي
 كِه صَنَدُوقِ عَهْدِ رِه مُوبَرْدِ دَ اَوِ لَبِ دَرِيَا ايشْتِه
 شُدِ، بَاوَجُودِ كِه دَرِيَايِ اَرْدُنِ دَ تَمَامِ فَصْلِ دِرُو اَوِ
 خِيْزِي دَرِه، ۱۶ اَوِي كِه اَز بَالِه مِيْمَدِ اَز حَرَكْتِ

مَند و تا فاصِلِه غَدَر دُور یعنی تا شارِ آدم که
 دَ پالوی صرتان آسته دَند شُد و آوی که طرفِ
 دریای مُرده^a مورفت، یعنی طرفِ دریای که دَ
 دَشت آسته، کاملاً قطع شُد. اوخته قوم از دریا
 دَ جایی تیر شُد که رُوی دَ رُوی اَریحا بُود.
 ۱۷ و پیشوایونی که صندوقِ عهدِ خُداوند ره
 موبُرد دَ مینکلِ دریای اُردُن دَ خُشکی ایسته
 شُد تا پگِ اسرائیل دَ خُشکی تیر شُد، یعنی تا
 تمامِ قوم از دریای اُردُن تیر شُد خلاص شُد.

دوازده سنگِ یادگاری

۴^۱ وختیکه پگِ قوم از دریای اُردُن تیر شُد
 خلاص شُد، خُداوند دَ یوشع گفت: ^۲ "اُمُو
 دوازده نفر[‡] ره که اِنْتِخاب کدے از مینکلِ قوم

^a ۳:۱۶ دَ جای دریای مُرده دَ زبونِ عبرانی «دریای
 نَمک» یا «دریای شور» نوشته یه.

‡ ۴:۲ یوشع ۳:۱۲.

بگیر، از هر طایفه یگ نفر^۳ و دزوا امر کده بگی، دوازده سنگ ره ازینجی از منہ دریای اُردُن از جایی که پای های پیشوایو ایسته شده بگیرید و قد خو بُرده دَ امزو جای بیلید که امشاو خیمه میزینید.”

^۴ پس یوشع دوازده مردی ره که از مینکلِ بنی اسرائیل انتخاب کدُ کوی کد، یعنی از هر طایفه یگ نفر.^۵ و یوشع دزوا گفت: ”دَ پیشِ صندوقِ خداوند، خدایِ خو دَ مینکلِ دریای اُردُن بورید و هر کدم شمو یگ سنگ ره دَ شانِه خو باله کده بُبرید، دوازده سنگ دَ مطابقِ طایفه های بنی اسرائیل،^۶ تا امیا دَ مینکلِ شمو یگ نشانی بشه؛ و غیتیکه بچکیچای شمو دَ آینده از شمو پُرسان کده مَوگیه: ’امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟’^۷ شمو دزوا بگید که آوهای دریای اُردُن پیشِ رویِ صندوقِ عهدِ خداوند از حرکت مند، یعنی وختیکه او از دریای اُردُن تیر موشد، آوهای دریای اُردُن دُوپاره شد. پس

امی سنگا باید بلده بنی اسرائیل تا ابد یگ
یادگار بشه. ”

^۸ بنی اسرائیل امو رقم کد که یوشع امر کدد.
اونا دوازده سنگ ره از منه دریای اُردُن دَ
مُطابِقِ تَعْدَادِ طایفه های بنی اسرائیل گرفت،
امو رقم که خداوند دَ یوشع امر کدد، و اونا
ره قد خُو دَ جایی بُرد که خیمه زُدُد و دَ
امونجی ایشت. ^۹ امچنان یوشع دوازده سنگ
ره دَ مینکلِ دریای اُردُن شیخ کد، دَمَزُو جای که
پای های پیشوایونی که صندُوقِ عهد ره موبُرد
ایسته شُدُد؛ و اونا تا امروز دَ اونجی آسته.

^{۱۰} پیشوایونی که صندُوق ره موبُرد دَ مینکلِ
دریای اُردُن ایسته مند تا پگ چیزای که خداوند
دَ یوشع امر کدد که دَ قوم بُگیه کاملاً انجام
دده شد، مُطابِقِ پگ چیزای که موسی دَ یوشع
هدایت دده بود. پس مردم دَ عَجَله تیر شد.
^{۱۱} امی که پگ قوم تیر شده خلاص شد،
صندُوقِ خداوند قد پیشوایو دَ پیشِ رُوی قوم

از دریا تیر شد. ۱۲ اولادِ رُوبین، اولادِ جاد و نیمِ طایفه منسی مُسَلح پیش پیش بنی اسرائیل از دریا تیر شد، اُمورِ رقم که موسی دَزوا امر کُدد. ۱۳ تقریباً چل هزار نفرِ مُسَلح بلده جنگ دَ حُضُورِ خُداوند از دریا دَ دَشت های اَریحا تیر شد.

۱۴ دَ امزُو روز خُداوند یوشع ره دَ نظرِ پَگِ اسرائیل بزرگ کد و اونا از یوشع دَ تمامِ روزای زندگی شی میترسید، اُمورِ رقم که از موسی ترس مُوخورد.

۱۵ اوخته خُداوند قد یوشع گپ زده گُفت: ۱۶ ”دَ پیشوایونی که صندوقِ عهد ره موبره، امر کُو که از دریای اُردُن بُر شنه.“ ۱۷ پس یوشع دَ پیشوایو امر کده گُفت: ”از دریای اُردُن بُر شنید.“ ۱۸ وختی پیشوایونی که صندوقِ عهد خُداوند ره موبرد از مینکلِ دریای اُردُن بُر شد و قفِ پایای پیشوایو دَ خُشکی ایشته شد، او

دریای اَرْدُن دُوباره دَ جای خُو اَمَد و رَقَمِ گاهِ اَلّی
از لَبای شی سرریزی کد.

۱۹ دَ رَوزِ دَهَمِ ماهِ اوّل، قَوم از دریای اَرْدُن بُر
شُد و دَ جِلْجال دَ سَرحدِ شَرقی اَریحا خَیمه زد.
۲۰ و یوشع اَمُو دوازده سنگ ره که از دریای
اَرْدُن گَرفته بُود، دَ جِلْجال شَیخ کد ۲۱ و قد
بَنی اِسرائیل گَپ زده گُفت: ”وختیکه بچکیچای
شُمُو دَ آینه از آته گون خُو پُرسان کده بُگیه،
'امی سنگا بلده شُمُو چی معنی دَره؟' ۲۲ اوخته
دَ بچکیچای خُو تعلیم دَده بُگید، 'قَومِ اِسرائیل
از خُشکی از دریای اَرْدُن تیر شد،' ۲۳ چُون
خُداوند، خُدای شُمُو آوهای دریای اَرْدُن ره پیش
رُوی شُمُو خُشک کد تا وختیکه شُمُو تیر شُدید،
اَمُو رَقَم که خُداوند، خُدای شُمُو دریای سُرَخ ره
پیش رُوی ازمو خُشک کد تا غَیتیکه مو تیر
شُدی. ۲۴ اُو ای کار ره کد تا تمامِ قَوم های
زَمی بَدَنه که دِستِ خُداوند قُدرتمند اَسته و تا

شُمو از خُداوند، خُدای خُو همیشه ترس دشته
بَشید. ”

مراسِمِ خُتنه دَ جِجال

۱ وختیکه پگِ پادشایونِ آموریا دَ او طرفِ
دریای اُردُن دَ غَرب و پگِ پادشایونِ
کنعانیا دَ بغل های دریای کُته^a شَنید که خُداوند
اوهای دریای اُردُن ره پیشِ رُوی بنی اسرائیل
خُشک کده تا اونا ازونجی تیر شُنه، اونا جُراتِ
دِل خُو ره از دِست دَد و از ترسِ بنی اسرائیل
دَزوا دیگه روحیه نَمند.

۲ دَ امز و غیت خُداوند دَ یوشع گُفت: ”از سنگِ
چَقَمَق چاقو ها جور کُو و نسلِ نو^b بنی اسرائیل
ره ختنه کُو. ”^۳ پس یوشع از سنگِ چَقَمَق
چاقو ها جور کد و بنی اسرائیل ره دَ «جبعث

---

^a ۵:۱ یعنی دریای مدیترانه. ^b ۵:۲ دَ جای «نسل

نو» دَ زبونِ عبرانی «بلده دفعه دوّم» نوشته یه.

هاَعَرَلوت»^a ختنه کد. ^۴ دلیلی که یوشع پگ ازوا ره ختنه کد، اینی بُود: تمام مردای قوم، یعنی مردای جنگی که از مصر بُرو آمدد د راه د بیابو مُرد ^۵ و پگ ازوا که از مصر بُرو آمدد ختنه-شده بُود، لیکن تمام کسای که بعد از بُرو آمدو از مصر د دورون سفر د بیابوتولّد شد، ختنه نشد. ^۶ چون بنی اسرائیل مُدت چل سال د بیابو سفر کد تا پگ قوم، یعنی پگ مردای جنگی که از مصر بُرو آمدد، از بین رفت، کسای که از اید خداوند نشد. خداوند قسم خورده دزوا گفت که اونا ره نميله تا امو سرزمی ره که خداوند د بابه کلونای قسم خورد که دزوا میدیه بنگره، سرزمینی ره که از شی شیر و عسل جاری آسته. ^۷ پس بچکیچای ازوا ره که خدا د جای ازوا باله کدد، یوشع

^a ۵:۳ یعنی تپه که بنی اسرائیل د اونجی ختنه شد.

‡ ۵:۶ عدها ۳۵-۲۹:۱۴

خَتنه کد، چُون اونا ناخَتنه بُود، چراکه اونا دَ راه خَتنه نَشُدَد. ^۸ وختیکه خَتنه شُدونِ پِگِ قومِ خلاص شُد، اونا دَ جای های خُو دَ خیمه‌گاه مند تا غَیتیکه جور شُد. ^۹ بعد ازو خُداوند دَ یوشع کُفت: "امروز ما نَنگِ غَلامیِ مِصر ره از شُمو دُور کُدم." امزی خاطر اُمو جای تا امروز دَ نامِ جِلجال^a یاد موشه.

عیدِ پِصَح دَ جِلجال

^{۱۰} بنی اسرائیل دَ حالیکه دَ جِلجال خیمه زَدَد، عیدِ پِصَح ره دَ روزِ چاردهمِ ماه دَ غَیتِ شام دَ دَشت های اَریحا بَرگزار کد. ^{۱۱} دَ روزِ بعد از عیدِ پِصَح، دَ امزُو روز اونا از حاصِلِ امزُو سرزمی خورد که نان های فطیر و دانه های بریو شُدِه بُود. ^{۱۲} و دَ امزُو روز که اونا از حاصِلِ زمی خورد «مَن» بَند شُد و بنی اسرائیل دیگه

^a ۵:۹ «جِلجال» یعنی لول دَدو یا دُور کدو.

«مَنْ» نَدَشْت. پَس اَوْنَا دَ امْرُو سَالِ از حَاصِلَاتِ
زَمِينِ كِنَعَانِ خُورِد.

يُوشِعُ وَ سَرَكْرِدِه لَشَكْرِ خُدَاوَنَد

۱۳ وَخْتِيكِه يُوشِعُ دَ نَزْدِيكِ اَرِيحَا بُود، اُو بَالِه
تُوخ كَد وَ دِيَد كِه يِگ مَرْد شَمشِيرِ لُجِ دَ دِسْتِ
شِي دَ پِيَشِ رُوِي اَزُو ايسْتِه شُدِه. يُوشِعُ پِيَشِ
شِي رِفْتِ وَ اَزُو پُرْسِيَد: ”تُو اَز جَمِ اَزْمُو اَسْتِي
يَا اَز جَمِ دُشْمَنَايِ مَوْ؟“ ۱۴ اُو كُفْت: ”هِيچِ كُدَمِ
شِي، بَلَكِه مَا سَرَكْرِدِه لَشَكْرِ خُدَاوَنَد اَسْتُمْ كِه
اَمِي اَلِي اَمْدَم.“ اُوخْتِه يُوشِعُ رُوِي دَ خَاكِ اُفْتَدِه
سَجْدِه كَد وَ دَزُو كُفْت: ”بَادَار مِه، دَ خِدْمَتِگَارِ
خُو چِيَزِ اَمْرِ مُونِي؟“ ۱۵ سَرَكْرِدِه لَشَكْرِ خُدَاوَنَد
دَ يُوشِعِ كُفْت: ”چِپَلِي هَايِ خُو رِه اَز پَايِ خُو
بُر كُو، چُونِ دَ جَايِ كِه تُو ايسْتِه شُدِه مُقَدَّسِ
اَسْتِه.“ وَ يُوشِعِ اَمُو رَقْمِ كَد.

سقوطِ اَریحا

۶ ^۱ دَ امزُو غَیتِ شارِ اَریحا از خاطرِ بَنی
اِسرائیل بیخی بسته شد؛ هیچ کس
نَمیتَنست بُرو بییه و هیچ کس نَمیتَنست داخلِ
بوره. ^۲ و خُداوند دَ یوشعِ کُفت: ”توخ کُو،
اَریحا ره قد پادشاه و مَرَدایِ جنگی شی دَ دِستِ
ازتُو تسلیمِ کدیم. ^۳ شُمُو دَ گِردِ شارِ بَگرَدید،
یعنی پَگِ مَرَدایِ جنگی هر روز یگِ دَوره دَ
گِردِ شارِ بَگرده و بلده شش روز امی کار ره
کُنید ^۴ و هفت پیشوا هفت شیپورِ شاخِ قُوجِ ره
گِرفته پیش پیشِ صندُوقِ عهدِ بوره. دَ روزِ هفتمِ
هفت دَوره دَ گِردِ شارِ بَگرَدید و پیشوا یو شیپورا
ره دَ صدا بیره؛ ^۵ و امی که صدایِ شاخِ قُوجِ
بلند-و-دِراز کشیده شد و شُمُو صدایِ شیپورِ ره
شِنیدید، پَگِ لشکر دَ آوازِ بلندِ چیغِ بَزَنه؛ اوخته
دیوالِ شارِ چپه شده تاه موفته و هر نفرِ لشکر
میتنه مُستَقیمِ داخلِ بوره.“

٦ پس یوشع باچه نون پیشوایو ره کوی کد و دزوا گُفت: ”صندوقِ عهد ره باله کنید و هفت پیشوا هفت شیپورِ شاخ قوچ ره گرفته پیش پیش صندوقِ خداوند بوره. ” ٧ و دلشکر گُفت: ”پیش بورید و دگردِ شار بگردید؛ مردایِ مُسَلَح پیش پیش صندوقِ خداوند بوره. ”

٨ وختیکه یوشع امی توره ره د قوم گُفت، امو هفت پیشوا که هفت شیپورِ شاخ قوچ ره د حُضُورِ خداوند موبرد حرکت کد و شیپورا ره د زدو شد و صندوقِ عهدِ خداوند از پشت ازوا میمد. ٩ مردایِ مُسَلَح پیش پیش پیشوایونی که شیپورا ره میزد حرکت کد و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ ربی شد؛ د حالیکه اونا مورفت، پیشوایو شیپورا ره زده مورفت. ١٠ د امزو غیت یوشع د قوم امر کده گُفت: ”چیغ-و-شور نکنید و آواز شمو شنیده نشنه، حتی یگ توره ام از دان شمو بر نشنه تا روزی که ما دز شمو بگیم چیغ بزید؛ اوخته چیغ بزید!“ ١١ پس صندوقِ

خداوند ره دَ گِردِ شارِ گشتند و اُونِ یگِ دَورِ
گشتنده شد؛ و اونا پس دَ خیمه‌گاهِ آمده شاو ره
دَ خیمه‌گاهِ تیر کد.

۱۲ یوشعِ صَباح‌گاهِ روزِ دِیگِه شی باله شد
و پیشوایو صندوقِ خداوند ره گِرفته باله کد.
۱۳ و امو هفت پیشوا که هفت شیپورِ شاخِ قوچ
ره پیش پیش صندوقِ خداوند موبرد حرکت کد
و شیپورا ره دَ زدو شد. مردایِ مُسَلحِ پیش
پیش ازوا مورفت و آخرِ لشکر از پُشتِ صندوقِ
خداوند میمد؛ دَ حالیکه اونا مورفت، پیشوایو
شیپورا زده مورفت. ۱۴ دَ روزِ دوّم ام اونا یگِ
دوره دَ گِردِ شارِ گشت و پس دَ خیمه‌گاهِ آمد.
اونا بلده شش روز امی کار ره کد.

۱۵ دَ روزِ هفتم دَ غیتِ روزِ واز شدو، اونا باله
شد و دَ عینِ رقمِ دَ گِردِ شارِ گشت، و لِه هفت
دوره گشت. تنها دَ امزو روزِ اونا هفت دوره دَ
گِردِ شارِ گشت ۱۶ و دَ دورِ هفتم وختیکه پیشوایو
شیپورا ره دَ صدا اورد، یوشع دَ لشکر گفت:

”چیغ بزَنید! چُون خُداوند ای شار ره دَز شُمو دَدَه! ۱۷ شار و پگ چیزای که دَ مَنه شی آسته باید دَ خُداوند وَقَف شُدِه کامِلاً نابُود شُنه. تنها راحابِ فاحِشه و پگِ کسای که قد ازو دَ خانِه شی آسته زنده بُمَنه، چُون جاسُوسای ره که مو رِبی کده بُودی تاشه کد. ۱۸ هُوش شُمو بَشه که خود ره از چیزای که بلده نابُودی وَقَف شُدِه دُور نِگاه کُنید، نَشنه از چیزای که بلده نابُودی وَقَف شُدِه، یعنی امزُو چیزای حرام بَگیرید و خِیمه‌گاهِ اسرائیل ره دَ نابُودی برابر کده دَ بلا گِرِفَتار کُنید. ۱۹ تمامِ طِلاً و نُقره و ظرفای برونزی و آینی وَقَفِ خُداوند آسته و باید دَ خزانِه خُداوند ایشته شُنه.“

۲۰ پس قوم چیغ زَد و شیپُورا زده شد. امی که قوم صدای شیپُورا ره شنید، اونا دَ آوازِ بلند چیغ زَد و دیوالِ شار چپه شُدِه تاه اُفتَد؛ و قوم هر کُدم شی مُستَقیم دَ شار دَر آمد و شار ره گِرِفَت. ۲۱ اونا پگ چیزا و کسای ره که دَ شار بُود، از

مرد و خاتو، پیر و جوان گرفته تا گاو و گوسپو
و الاغ پگ شی ره د دم شمشیر نابود کد.

۲۲ اوخته یوشع د امزو دُو مرد که بلده
جاسوسی امزو سرزمی رفتد، گفت: ”د خانه
امزو خاتون فاحشه بورید و امو خاتو ره قد پگ
کسای که دزو تعلق دَره برو بیرید، امو رقم
که دزو قسم خوردید.“ ۲۳ پس امو دُو جوان
جاسوس داخل رفت و راحاب ره قد آته شی،
آبه شی و برارون شی و هرچیزی که دشت برو
اورد، اونا امچنان پگ نزدیکانه‌های ازو ره ام
برو آورد و د برون خیمه‌گاه اسرائیل بلده ازوا
جای دد.

۲۴ اوخته شار ره قد پگ چیزای که د منه
شی بود د آتش سوختند، لیکن طلا و نقره
ره قد ظرفای برونزی و آینی د خزانه خانه
خداوند ایشت. ۲۵ پس یوشع راحاب فاحشه
ره قد خانوار آته شی و پگ کسای که دزو
تعلق دشت زنده ایشت، و او تا امروز د مینکل

اسرائیل زندگی مونه، چُون اُو خبرچین های ره
که یوشع بلده جاسوسی دَ اریحا ریی کدُ، تاشه
کد.

۲۶ دَ امزُو غَیت یوشع اونا ره قَسم دده گُفت:

”نالَت از حُضُورِ خُداوند دَ بِلِه کسی

قرار بَگیره

که باله شُده امی شارِ اریحا ره

دُوباره آباد کنه؛

دَ قِیمَتِ جانِ باچه اولباری کسی تمام شُنه

که تادو شی ره بیله،

و دَ قِیمَتِ جانِ ریزه‌ترین باچه کسی

تمام شُنه

که درگه های شی ره بسم ایسته کُنه.

۲۷ پس خُداوند قد یوشع بُود و نامِ ازُو دَ سراسرِ

امزُو سرزمی مشهُور شُد.

گُناهِ عَخان

۱ بَنیِ إِسْرائیلِ دَ بارِه چِیزایِ کِه بَلدِه نَابُود
شُدو وَقَف شُدُد خِیانتِ کَد، چُون عَخان
باچِه کَرمی نوسِه زِیدی کوسِه زارِح از طایفِه
یهُودا، از چِیزایِ کِه وَقَف شُدُد کَرِفت؛ و آتِشِ
قارِ خُداوند دَ ضِدِ بَنیِ إِسْرائیلِ داغِ شُد.

۲ یوشِعِ نِفرِا رِه از اَریحا دَ شارِ عایِ کِه نَزدِیکِ
بیتِ اُونِ دَ شَرِقِ بیتِئیلِ اَستِه رِبی کَد و دَزوا
گُفت: "بُورید و دَ بارِه امزُو سرزَمی جاسُوسی
کُنید." "پس اُمُو نِفرِا رِفته دَ بارِه عایِ جاسُوسی
کَد. ۳ و اُونَا دَ پِیشِ یوشِعِ پِس اَمَدِه دَزُو گُفت:
"پگِ قَوْمِ لَازِمِ نِبیِه کِه بُوره؛ فَقطِ دُو یا سِه
هزار نِفرِ بُوره و عایِ رِه بَزَنه، چِراکِه تِعدادِ ازوا
کَم اَستِه؛ پگِ قَوْمِ رِه زَحمتِ نَدی کِه دَ اُونجی
بُوره." ۴ "پس تَقْرِیباً سِه هزار نِفرِ قَوْمِ دَ اُونجی
رِفْت؛ لیکِن اُونَا از پِیشِ مَرَدایِ عایِ دُوتا کَد.
۵ مَرَدایِ عایِ تَقْرِیباً سِی و شَش نِفرِ ازوا رِه

کُشت و اونا ره از پیشِ درگه شار تا شِبارِیم
دُمبال کده دَ سرشیوکی زد. قوم جُرأتِ دِل خُو
ره از دِست دَد و کم دِل شُد.

۶ اوخته یوشع کالای خُو ره پاره کد و دَ پیشِ
صندوقِ خُداوند تا شام رُوی دَ خاک اُفتَد، ام
اُو و ام ریش سفیدای اسرائیل؛ و اونا خاک
ره دَ سر های خُو باد کد. ۷ و یوشع گُفت:
”آه، ای خُداوند-خُدا؛ چرا ای قوم ره از دریای
اُردُن تیر کدی تا مو ره دَ دِستِ اموریا تسلیم
کنی و تا مو ره نابود کنی؟ کشکِه مو قِناعت
مُوکدی و دَ امزُو طرفِ دریای اُردُن مومندی.
۸ یا مولا، آلی که اسرائیل از پیشِ دُشمنای خُو
دُوتا کده پُشت دَور دَدِه، چی بگیم؟ ۹ کِنعانیا و
پگِ باشنده های امزی سرزمی ای ره میشنوه
و مو ره محاصره کده نام مو ره از رُوی زمی
گُل مونه. اوخته تُو بلده نام بزرگ خُو چیز کار
مونی؟“

۱۰ خُداوند دَ یوشعِ گُفت: ”باله شو، چرا تُو
 ای رقمِ قد رُوی خُو اُفتَدے؟ ۱۱ قومِ اِسرائیل
 گناه کده؛ اونا از احکامِ عهدِ مه که دَزوا اُمر
 کدُم سرپیچی کده، اونا از چیزای وَقفِ شُدِه
 گِرِفته، اونا دُزی کده، اونا دَعَلی کده و اُمُو چیزا
 ره دَ مینکلِ مالای خودون خُو ایشته. ۱۲ امزی
 خاطر بنی اِسرائیل نَمیتنه دَ برابرِ دُشمنای خُو
 ایسته شُنه، بلکه پُشت دُور دده از پیشِ دُشمنای
 خُو دُوتا مونه، چراکه اونا خودون ره محکوم دَ
 نابودی کده. اگه چیزای ره که بلده نابود شُدو
 وَقفِ شُدِه از مینکلِ خُو نابود نَکنید، ما دیگه
 قد شُمو نِیستُم. ۱۳ باله شو، قوم ره تقدیس کُو و
 بُگی، ’بلده صَباح خودون ره تقدیس کُنید، چُون
 خُداوند، خُدا ی اِسرائیل اینی رقمِ مَوگیه: ”ای
 اِسرائیل، دَ مینکلِ شُمو چیزای وَقفِ شُدِه اَسته؛
 شُمو نَمیتنید دَ پیشِ رُوی دُشمنای خُو ایسته
 شُنید تا غَیتی که چیزای وَقفِ شُدِه ره از مینکلِ
 خُو دُور نَکنید.“ ۱۴ پس دَ وختِ صُبحِ شُمو دَ

مُطَابِقِ طَایِفَه هَای خُو پِیش بَیید. اوختَه طَایِفَه
 رَه کَه خُداوند مِیگِیره دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابَه هَای
 خُو پِیش بَییه و اَوْلَادِ بَابَه رَه کَه خُداوند مِیگِیره
 دَ مُطَابِقِ خانوار هَای خُو پِیش بَییه و خانواری
 رَه کَه خُداوند مِیگِیره مَرَدای شی یگ یگ پِیش
 بَییه. ^{۱۵} و هر کسی که قد چیزِ وَقْفِ شُدَه گِرِفَتار
 شُنَه اُو باید قد دار-و-نادار خُو دَ آتِش سوختَنده
 شُنَه، چراکَه اُو از عَهْدِ خُداوند سَرپِیچی کَدَه و دَ
 مینکلِ اِسرائیل یگ کارِ شرم آوَر انجام دَدَه. ”
^{۱۶} پس یوشع صَباح گاه باله شُد و اِسرائیل رَه دَ
 مُطَابِقِ طَایِفَه هَای ازوا پِیش اُورَد و طَایِفَه یهُودا
 گِرِفَتَه شُد. ^{۱۷} یوشع اَوْلَادِ بَابَه هَای یهُودا رَه
 پِیش اُورَد و اَوْلَادِ بَابَه زارحیا گِرِفَتَه شُد؛ اُو
 اَوْلَادِ بَابَه زارحیا رَه دَ مُطَابِقِ خانوارای ^a شی
 پِیش اُورَد و خانوارِ زیدی گِرِفَتَه شُد. ^{۱۸} وختیکَه

^a ۷:۱۷ دَ جای «خانوارا» دَ زبونِ عبرانی «مَرَدای» نوشته

أَوْ مَرَدَايِ خَانَوَارِ زِيدِي رَه يَغ يَغ پِيش أَوْرَد،
عَاخَانَ بَاچَه كَرْمِي نَوَسَه زِيدِي كَوَسَه زَارِح كَرِفْتَه
شُد.

۱۹ اوخته يوشع دَ عَاخَانَ كُفْت: ”بَاچَه مَه،
خُداوَنَد، خُدايِ إِسْرَائِيلِ رَه سِتَائِش كُو وَ دَ
حُضُورِ شِي إِقْرَارِ كُو وَ دَز مَه بُوگِي كَه چِيَز كَار
كَدِي؛ اَز مَه تَاشَه نَكُو.“ ۲۰ عَاخَانَ دَ جَوَابِ
يُوشَعِ كُفْت: ”وَاقِعاً مَا دَ ضِدِّ خُداوَنَد، خُدايِ
إِسْرَائِيلِ كُنَاه كَدِيم؛ چِيَزِي رَه كَه مَا كَدِيم اِينِي
أَسْتَه: ۲۱ وَخْتِي مَا دَ مِينَكَلِ مَالَايِ وَ لَجَه يَغ
چَپَنِ نُورَبِنَدِ شِنَعَارِي^a رَه قَد دُوَصَدِ مِثْقَالِ نُقْرَه
وَ يَغ خِشْتِ طِلَّا كَه وَزَنِ شِي پَنجَاهِ مِثْقَالِ بُوَد
دِيدُم، طَمَعِ كَدُم وَ كَرِفْتُم. اَوْنَه، اُمُو چِيَزَا دَ خِيمَه
مَه دَ زَمِي تَاشَه أَسْتَه وَ نُقْرَه اَم دَ تَيِ اَزُوا يَه.“
۲۲ اوخته يوشع قاصدا رَه رِيبي كَد وَ اَوْنَا دَوِيدَه
دَ خِيمَه رَفْت وَ دِيد كَه اُمُو چِيَزَا دَ خِيمَه اَزُو تَاشَه

---

^a ۷:۲۱ شِنَعَارِي يَعْنِي بَابِلِي.

بُود و نُقره دَ تَی ازوا. ۲۳ اُونَا اُمُو چِیزَا ره از
 خَیمه گِرفته دَ پِیشِ یوشِیع و پِگِ بَنیِ اِسرائیل
 اُورد؛ و اُونَا اُمُو چِیزَا ره دَ حُضُورِ خُداوند اَوار
 کد. ۲۴ اوخته یوشِیع و تمامِ بَنیِ اِسرائیل که قد
 ازو قَتی بُود عَخان کوسِه زارح ره قد نُقره،
 چَپَن، خِشْتِ طِلا، باچه گون شی، دُخترِون شی،
 گاو های شی، اَلاغای شی، گوسپندوی شی،
 خَیمه شی و پِگِ دارایی شی گِرفت و اُونَا ره
 دَ دَرَه عَخور بُرد. ۲۵ و یوشِیع دَ عَخان گُفت:
 ”چرا دَ بِلَه مو مُصِیبت اُوردی؟ اِمروز خُداوند
 دَ بِلَه خود تُو مُصِیبت میره!“ اوخته پِگِ اِسرائیل
 عَخان و خانَوار شی ره سنگسار کد و اُونَا ره
 دَ آتِش سوختند؛ اُونَا دَ بِلَه ازوا سنگ پورته کد
 ۲۶ و دَ بِلَه ازوا یگِ سنگ قَلِچِه کُته جور کد
 که تا اِمروز باقی اَسته. دَ امزی رِقْمِ خُداوند از

شِدَّتِ قَارِ خُو تاهِ شِشْتِ. امزی خاطر امو جای
ره تا امروز دَرّه عَخور^a مُوگیه.

نابودی شارِ عای

۱ اوخته خُداوند دَ یوشعِ گُفت: ”ترس
نَخور و وَحِشْتِ زده نَبَش. پگِ مَرْدایِ
جنگی ره قد خُو بَگیر و باله شُده دَ عای بورُو.
اینه، ما پادشاهِ عای ره قد قومِ شی، شارِ شی و
سرزمینِ شی دَ دِستِ ازتو تسلیمِ کدیم. ۲ دَ حقِ
عای و پادشاهِ شی امو کار ره کُو که دَ حقِ اَریحا
و پادشاهِ شی کدی، لیکن وُلجه و حیوانای شی
ره بلده خودون خُو دَ عِنوانِ غَنیمتِ بَگیرید.
فکر تو بَشه که دَ پُشتِ شارِ یگِ کَمینگاهِ جور
کُنی.“

۳ پس یوشعِ و پگِ مَرْدایِ جنگی باله شُد که
دَ خِلافِ عای بوره. یوشعِ سی هزار نفر مَرْدایِ

^a ۷:۲۶ ”عَخور“ یعنی مُصِیبتِ.

دلیر- و- قوی ره اِنْتِخاب کده اونا ره دَ غَیتِ شاو
 رَیِ کد^۴ و دَزوا اَمَر کده گُفت: ” شُمو دَ پُشتِ
 شار کَمین بَگیرید و از پُشتِ شار غَدر دُور نَرَوید
 و پگ شُمو آماده بَشید. ^۵ ما و پگِ قوم که قد
 ازمه آسته دَ نَزدِیکِ شار مییی و غَیتِیکه اونا
 رَقمِ دَفِعِه اوّل دَ خِلافِ مو بُرو اَمَد، مو از پِیشِ
 ازوا دُوتا مونی. ^۶ اوخته اونا از دُمبالِ مو مییه
 و تا غَیتِیکه مو اونا ره از شار دُور نَکنی ایسته
 نَموشی، چُون اونا قد خود خُو مُوگیه، رَقمِ
 دَفِعِه اوّل از پِیشِ مو دُوتا مونه. ^۷ دَ حَینِ که مو
 از پِیشِ ازوا دُوتا مونی، ^۷ شُمو از کَمینگاهِ باله
 شُدِه شار ره تَصَرَفِ کُنید، چُون خُداوند، خُدا
 شُمو او ره دَ دِستِ از شُمو میدیه. ^۸ و غَیتِیکه
 شار ره گِرِفْتِید، او ره دَ آتِشِ دَر بَدید. شُمو
 باید دَ مُطابِقِ اَمَرِ خُداوند عمل کُنید. اینه، ای
 ره ما دَز شُمو اَمَر کَدُم. ” ^۹ پس یوشع اونا ره
 رَیِ کد و اونا دَ کَمینگاهِ رفته دَ مینکلِ بَیتِئیل
 و عای، دَ طَرَفِ غَرَبِ عای جای-د-جای شُد؛

لیکن یوشع امو شاو ره د مینکل قوم د خیمه گاه
تیر کد.

۱۰ یوشع صباح گاه باله شده قوم ره آماده کد
و قد ریش سفیدای اسرائیل پیش پیش قوم سون
عای ریی شد. ۱۱ پگ مردای جنگی که قد ازو
بود حرکت کده پیش رفت و د پیش روی شار
رسید و د طرف شمال عای خیمه زد که د مینکل
ازوا و عای یگ تنگی بود. ۱۲ یوشع تقریباً پنج
هزار نفر ره گرفته د مینکل بیت ایل و عای د
طرف غرب شار د کمینگاه جای-د-جای کد.
۱۳ پس اونا مردای جنگی ره جای-د-جای کد،
دسته اصلی د شمال شار بود و کسای که د
کمینگاه بود د غرب شار؛ و یوشع امو شاو ره
د منه دره تیر کد.

۱۴ وختی پادشاه عای ای ره دید، او و پگ قوم
شی د عجله صباح گاه باله شد و مردای شار د
جنگ بنی اسرائیل د جای معین که روی د روی
دشت بود، رفت؛ لیکن او نمیدانست که د پشت

شار دَ خِلافِ اِزُو یِگ دِسته دَ کَمین شِشته.
 ۱۵ یوشع و پگِ اسرائیل رقی رفتار کد که از
 پیش ازوا شِکست خورده بَشه و طرفِ بیابو دُوتا
 کد. ۱۶ پس تمامِ مَرَدای که دَ شار بُود کُوی شُد
 تا اونا ره دُمبال کنه؛ و اونا یوشع ره دُمبال کده
 از شار دُور شُد. ۱۷ دَ عای و بیتئیل هیچ مَرَد
 باقی نَمند، چراکه اونا پگ شی از پُشتِ بَنی
 اسرائیل رفت؛ اونا درگه های شار ره واز ایله
 کد و دَ دُمبالِ بَنی اسرائیل رفت.

۱۸ دَ امزو غیت خُداوند دَ یوشع کُفت: ”نیزه
 ره که دَ دِست تُو آسته سُونِ عای دِراز کُو، چُون
 شار ره دَ دِستِ ازتو میدیْم.“ پس یوشع نیزه ره
 که دَ دِست شی بُود سُونِ شارِ عای دِراز کد.
 ۱۹ امی که او دِست خُو ره دِراز کد، کسای که
 دَ کَمینگاه بُود دَ زودی از جای خُو باله شُد و
 دَویده دَ شار داخل شُد. اونا شار ره گِرِفت و او
 ره دَ عَجَله دَ آتش سوختند.

۲۰ وختی مردای عای پُشتِ سر خُو توخ کد،
 اونا دید که دُودِ شار سُونِ آسمو باله موره و
 دزوا راه نَمند که ای سُو یا او سُو دوتا کنه،
 چون مردای که سُونِ بیابو دوتا مُوکد پس دور
 خورده دَ بِلَه دُمبال کُننده ها اَمَد. ۲۱ اَره، امی
 که یوشع و پگِ اسرائیل دید که نفرای کَمینگاه
 شار ره گِرِفته و دُودِ شار باله موره، اونا پس دور
 خورده مردای عای ره زَد. ۲۲ و نفرای کَمینگاه
 ام از شار بُر شُدِه دَ بِلَه ازوا اَمَد و اونا دَ مینکل
 مردای اسرائیل گیر مند؛ بنی اسرائیل یگِ تعداد
 شی دَ یگِ طرفِ ازوا و یگِ تعداد شی دَ دیگه
 طرفِ ازوا بُود و اونا ره مُوکشت، دَ اندازه
 که هیچ کس ازوا باقی نَمند و دوتا نَتَنِست.
 ۲۳ مگم پادشاهِ عای ره زنده گِرِفت و او ره دَ
 پیشِ یوشع اُورد.

۲۴ وختی مردای اسرائیل از کُشتونِ تمام
 باشنده های عای دَ دَشت و بیابو دَ جایی که
 اونا ره دُمبال مُوکد خلاص شُد و پگِ ازوا

ره از دَمِ شمشیر تیر کد، اوخته تمامِ مردای
 اسرائیل دَور خورده دَ عای رفت و اُو ره قد
 دَمِ شمشیر زد. ^{۲۵} تمامِ کسای که دَ امزُو روز
 کُشته شده اُفتد، مَرَد و خاتُو دوازده هزار نفر
 بُود، پگِ مَرْدُمِ عای امیّس بُود. ^{۲۶} چُون یوشع
 دِست خُو ره که نِیزه ره قد شی دِراز کدُد پس
 کَش نَکد تا وختیکه پگِ باشنده های عای ره
 کاملاً نابُود کد. ^{۲۷} لیکن چارپایا و وُلجِه امزُو
 شار ره بَنی اسرائیل بلده خُو دَ عِنوانِ غَنیمَت
 گِرِفت، مُطابِقِ توره خُداوند که دَ یوشع امر کدُد.
^{۲۸} پس یوشع عای ره سوختند و اُو ره بلده
 همیشه یگِ تِپِه خَرابه جور کد که تا امروز باقی
 آسته. ^{۲۹} و پادشاهِ عای ره دَ دار اوزو کد که
 تا شام دَ امونجی مند؛ و دَ غَیتِ اُفتو شِشتو،
 یوشع امر کد که جَسَدِ اَزُو ره از دار تاه بیره و
 دَ پیشِ درگِه شار پورته کنه. اونا امو رقم کد
 و دَ بله اَزُو یگِ سنگِ قلچِه کُته جور کد که تا
 امروز باقی آسته.

عهدِ نَوَ دَ کوهِ عیبال

۳۰ اوخته یوشع دَ کوهِ عیبال بلده خُداوند،
خُداى اسرائیل یگ قربانگاه آباد کد، ۳۱ امو
رقم که موسیٰ خدمتگارِ خُداوند دَ بنی اسرائیل
امر کُدد. او ره امو رقم آباد کد که دَ کتابِ
توراتِ موسیٰ نوشته شده: ”یگ قربانگاه از
سنگای تراش نشده آباد کُنید که اوزارِ آینی دَ
بله شی استعمال نشده بشه. ” و اونا دَ بله ازو
قربانی های سوختنی و قربانی های سلامتی دَ
خُداوند تقدیم کد. ۳۲ و دَ امونجی یوشع شریعت
ره که موسیٰ نوشته کُدد دَ حُضورِ بنی اسرائیل
دَ بله سنگا نوشته کد. ۳۳ پگِ اسرائیل قد ریش
سفیدا، رهبرا و قاضی های ازوا دَ هر دُو طرفِ
صندوق پیشِ رُوی لاویای پیشوا که صندوقِ

عهدِ خُداوندِ ره مُو بُرد ایسته شد، ام بیگنه‌گو^a
و ام اسرائیلی های اصلی، نیم ازوا پیشِ رُوی
کوهِ جِرِزیم ایسته شد و نیم ازوا پیشِ رُوی کوه
عیبال، امو رقم که موسیٰ خِدْمَتگَارِ خُداوندِ دَ
اوّل امر کُدد تا اونا قومِ اسرائیل ره بَرکتِ بَدیه.
بعد ازو یوشع تمامِ تورای شریعت ره خاند،^{۳۴}
ام بَرکتِ ها و ام نالتِ ها ره، امو رقم که دَ کِتَابِ
توراتِ نِوِشْتِه یِه. ^{۳۵} تمامِ احکامی ره که موسیٰ
امر کُدد، یوشع دَ حُضُورِ پِگِ جَماعتِ اسرائیل
خاند، یگ حرف شی ره ام ایله نَکد؛ خاتونو،
بچکیچا و بیگنه‌گونی که دَ مینکلِ ازوا زندگی
مُوکد شِنید.

---

^a ۸:۳۳ یعنی مردمی که مربوطِ قومِ اسرائیل نموشد،
وله دَ مینکلِ ازوا زندگی مُوکد.

حِیلَه و مَکَرِ مَرْدُمِ جِبَعون

۹^۱ وختی پگِ پادشایونِ ای طرفِ دریای
اُردُن که دَ کوهستو، دَ تپه ها و دَ تمام
بَغل های دریای کُتَه تا رُوی دَ رُوی لِبنانِ زندگی
مُوکد، یعنی پادشایونِ حِتیَا، اَموریا، کِنعانیا،
فَرزیا، حویا و یبُوسیا ای خبر ره شنید،^۲ اونا
یگجای جَم شد تا قد یوشع و لشکرِ اسرائیل
جنگ کنه.

^۳ مگم باشنده های جِبَعون وختی شنید که
یوشع دَ حقِ اَریحا و عای چیز کار کده،^۴ اونا
دَ حِیلَه-و-مَکَر رفتار کد و چند نفرِ ازوا خود ره
مِثَلِ قاصِدا جور کده^a بوجی های کُهنه ره دَ بِلَه
اَلاغ های خُو اَندخت و مَشک های شراب ره
که کُهنه و پاره و پینه شُدُد، گَرفت،^۵ و گوشره

---

^a ۹:۴ دَ بعضی نُسَخه ها اینی رقم نوشته یه: "چند نفرِ

ازوا بلده خُو نانِ راه تَهیّه کد."

های کنده و پینه شده ره د پای های خو کد و
 کالاهای کهنه پوشید؛ تمام نان راه ازوا خشک
 و پوپنک زده بود. ^۶ اونا پیش یوشع د جلجال
 د خیمه گاه آمد و دزو و مردای اسرائیل گفت:
 ”مو از یگ سرزمین دور آمدی، پس آلی قد
 ازمو عهد بسته کنید.“ ^۷ لیکن مردای اسرائیل
 د حوبای جبعونی گفت: ”امکان دره که شمو د
 نزدیک مو زندگی کنید؛ پس مو چطور میتنی
 قد شمو عهد بسته کنی؟“ ^۸ اونا د یوشع گفت:
 ”مو خدمتگاری تو آستی.“ یوشع دزوا گفت:
 ”شمو کی استید و از کجا آمدید؟“ ^۹ اونا
 دز شی گفت: ”مو خدمتگاری تو بخاطر نام
 خداوند، خدای تو از یگ سرزمین غدر دور
 آمدی، چون مو آوازه ازو و هر چیزی ره که
 او د مصر انجام دد، شنیدی ^{۱۰} و ام د باره
 تمام چیزای که او د حق دُو پادشاه اموریا که
 د او طرف دریای اردن بود کد، یعنی د حق
 سیحون پادشاه حشبون و عوج پادشاه باشان که

دَ عَشْتَارُوتِ زِنْدَگِیِ مُوکِد . ۱۱ امزی خاطر ریش
 سفیدای مو و پگِ باشنده های سرزمین مو دَز
 مو گُفت: 'نانِ راهِ بَلدِه سَفَرِ خُو بِگِیرِید و دَ
 دَمِ راهِ ازوا رفته دَزوا بُگِید، "مو خِدْمَتگَرای
 شُمُو آسْتی، پس قد ازمو عهد بسته کُنید. "'
 ۱۲ اینی نان مو آسته که دَ روزِ اَمَدو گرم-و-داغ
 از خانه های خُو بَلدِه نانِ راهِ گِرفْتی تا پیشِ
 از شُمُو بییی، مگم آلی تُوخ کُنید که خُشک و
 پوپَنک زده شُدِه. ۱۳ و امی مَشکای شراب ره
 که پُر کدی ام بیخی نُو بُود و آلی بِنگِرید که پاره
 شُدِه؛ و امی کالاها و کوشره های مو ام بخاطرِ
 سَفَرِ دُور-و-دِرَاز کُهَنه شُدِه. " ۱۴ اوخته مَرْدای
 اِسْرَائیل از نانِ راهِ ازوا گِرفْتِه آزمایش کد و دَزی
 باره از خُداوند مَشَوْرَه نَگِرفْت. ۱۵ و یوشع قد
 ازوا صُلاح کده عهد بسته کد که اُونَا ره زنده
 میله و رهبرای جماعت بَلدِه ازوا قَسَم خورد.

۱۶ لیکن سه روز بعد از عهد بسته کدو
 قد ازوا، بَنی اِسْرَائیل شَنِید که اُونَا دَ نزدیک

و دَ گرد-و-بَر ازوا زندگی مُونه. ^{۱۷} پس بَنی
 إِسْرَائِيل حَرکت کد و دَ رُوزِ سِوَم دَ شَارای ازوا
 رَسید که شَارای ازوا جِبْعون، کِفیره، بَیروت و
 قَریت-یعاریم بُود. ^{۱۸} مگم بَنی إِسْرَائِيل اُونَا رِه
 نَزَد، چرَاکه رَهبرای جماعت بَلدِه ازوا دَ خُداوند،
 خُدای إِسْرَائِيل قَسَم خُورْدُد. اوخته پگِ جماعت
 دَ بِلِه رَهبرای نِقِ نِقِ کد، ^{۱۹} لیکِن پگِ رَهبرای دَ تَمَامِ
 جماعت گُفت: ”مُو بَلدِه ازوا دَ خُداوند، خُدای
 إِسْرَائِيل قَسَم خُورْدِ، پس آلی نَمیتنی که دَ
 بِلِه ازوا دِست باله کنی. ^{۲۰} دَ حَقِ ازوا اینی
 کار رِه مُونی: مُو اُونَا رِه زِنْدِه میلی تا بخاطرِ
 قَسَمی که دَزُوا خُورْدِ، غَضَبِ خُداوند دَ بِلِه
 مُو نیه. ” ^{۲۱} و رَهبرای دَزُوا گُفت: ”اُونَا رِه زِنْدِه
 بیلید. ” پس اُونَا بَلدِه پگِ جماعت چِو میده گَر
 و سَقُو شُد، اَمُو رَقْم که رَهبرای دَزُوا گُفتُد.

^{۲۲} یوشع اُونَا رِه کُوی کد و دَزُوا گُفت: ”چرا
 مُو رِه بازی دَدید و گُفتید، ’مُو از شُمو غَدْر
 دُور اَسْتی،‘ دَ حَالیکه دَ گرد-و-بَر مُو زِنْدگی

مُونید؟^{۲۳} پس آلی شُمو نالت شُدید و از جم
 شُمو همیشه غلاما، چپو میده گرا و سقو ها
 بلده خانه خدای مو مقرر موشه. ”^{۲۴} اونا د
 جواب یوشع گفت: ”ازی که د خدمتگاری تو
 بطور واضح خبر رسید که خداوند، خدای تو
 د خدمتگار خو موسی امر کد که پگ امزی
 سرزمی ره دز شُمو بدیه و شُمو تمام باشنده های
 امزی سرزمی ره از پیش روی خو نابود کنید،
 مو از خاطر جان های خو از شُمو غدر ترس
 خوردی و امی کار ره کدی. ”^{۲۵} و آلی اینه، مو
 د دستای تو آستی؛ هر کاری که د نظر تو خوب
 و دُرست معلوم موشه د حق مو انجام بدی. ”
^{۲۶} پس او د حق ازوا اینی کار ره کد: او اونا ره
 از دست بنی اسرائیل خلاص کد و اونا جبعونیا
 ره نکشت. ”^{۲۷} مگم یوشع د امزو روز اونا ره
 بلده جماعت و قربانگاه خداوند د هر جایی که
 او انتخاب کد، چپو میده گر و سقو مقرر کد که
 تا امروز ادامه دره.

آفتو دَ جای خُو ایسته موشه

۱ وختیکه آدونی صدق پادشاه اورشليم شنید که یوشع عای ره گرفته و او ره کاملاً تباه کده و کاری ره که دَ حق اریحا و پادشاه شی کدُ، امو کار ره دَ حق عای و پادشاه شی ام کده و باشنده های جبعون قد اسرائیل صلح کده و دَ مینکل ازوا زندگی مونه، ۲ او غدر ترس خورد، چراکه جبعون یگ شار کته و مثل یکی از شارای شاهانه بود؛ او از عای کده کته تر بود و پگ مردای شی ام دلیر-و-جنگی. ۳ پس آدونی صدق پادشاه اورشليم دَ هوهام پادشاه جبرون، پرام پادشاه یرموت، یافیع پادشاه لاییش و دبیر پادشاه عگلون پیغام ریی کده گفت: ۴ "دَ دبیر ازمه بیید و مره کومک کنید تا دَ بله جبعون حمله کنی، چراکه او قد یوشع و بنی اسرائیل صلح کده." ۵ اوخته امو پنج پادشاه اموربا،

یعنی پادشاهِ اورشلیم، پادشاهِ حبرون، پادشاهِ
 یرموت، پادشاهِ لاخلیش و پادشاهِ عگلون قوای
 خورہ یگجای کد و قد تمام لشکر خورہ سربلہ
 رفتہ زوی د زوی جبعون خیمہ زد و قد ازو
 جنگ کد.

۶ د امزو غیت مردم جبعون د یوشع کہ د
 جلجال د خیمہ گاہ بود، پیغام ربی کده گفت:
 ”خدمتگاری خورہ ایلہ نکو؛ د زودی پیش
 مو آمدہ مو رہ نجات بدی و دز مو کومک کو،
 چون پگ پادشایون اموریا کہ د کوهستو زندگی
 مونه، د خلاف مو جم شدہ.“^۷ پس یوشع از
 جلجال سربلہ رفت و تمام مردای جنگی کہ د
 مینکل ازوا پگ مردای دلیر ام بود، قد ازو
 قتی رفت.^۸ و خداوند د یوشع گفت: ”ازوا
 ترس نخور، چون ما اونا رہ د دست از تو تسلیم
 کدیم؛ هیچ کدم ازوا د برابر تو ایستہ شدہ
 نمیتنہ.“^۹ پس یوشع از جلجال تمام شاو راه
 رفت و بے خبر د بلہ ازوا حملہ کد.^{۱۰} و خداوند

اونا ره دَ پيشِ اسرائيل دَ سردرگمی آندخت و
 اسرائیلیا اونا ره دَ جبعون قد کُشتارِ غدر کُته
 کُشت؛ و اونا ره دَ راهِ گردنه بیت-حورون دُمبال
 کده تا عزبیه و مقیده کُشتار کد. ۱۱ دَ غیتیکه
 اونا از پيشِ اسرائيل دوتا مُوکد و دَ سرشیوکی
 بیت-حورون بُود، خُداوند تا عزبیه از آسمو دَ
 بله ازوا زاله های کُته بارند و اونا مُرد. تعدادِ
 کسای که دَ وسیله زاله مُرد، از تعدادِ کسای که
 دَ وسیله شمشیرِ بنی اسرائیل کُشته شد کلوتر
 بُود.

۱۲ دَ امزو روز که خُداوند آموربا ره دَ بنی
 اسرائیل تسلیم کد، یوشع قد خُداوند دَ حُضورِ
 بنی اسرائیل گپ زده گُفت:

”ای آفتو دَ بله جبعون ایسته شو،

و ای ماهتو دَ بله درّه ایلون.“

۱۳ پس آفتو ایسته شد

و ماهتو از حرکت مند

تا قوم از دُشمنای خُو انتقام گرفت.

آیا امی دَ کِتَابِ یاشرِ نِوِشْتِه نِیِیه که آفْتَو دَ
 مینکلِ آسْمو ایسْتِه شُد و دَمَزُو رُوز عَجَلِه نَکد
 که بِشِیْنِه؟^a ۱۴ رَقْمِ امَزُو رُوزِ آلّی پِیشِ ازُو و
 بعدِ ازُو رُخِ نَدَدِه که خُداوند دَ آوازِ اِنسانِ گوِشِ
 بَدیْه، چُونِ خُداوند بَلَدِه اِسْرَائیلِ جَنگِ مُوکد.
 ۱۵ بعدِ ازُو یوشِعِ قَدِ پَگِ لَشْکَرِ اِسْرَائیلِ پَسِ
 دَ جِلْجَالِ دَ خَیْمِه گاهِ اَمَدِ.

کُشتونِ پَنجِ پادشاه

۱۶ دَ امَزُو غَیْتِ امُو پَنجِ پادشاهِ اَمُوریا دُوتا
 کده خودون ره دَ مَقیدِه دَ یِگِ غارِ تاشه کد؛
 ۱۷ و دَ یوشِعِ خَبَرِ دَدِه شُد که: ”امُو پَنجِ پادشاه
 پَیْدا شُدِه و اونا دَ مَقیدِه دَ یِگِ غارِ تاشه اَسْتِه.“
 ۱۸ یوشِعِ کُفْت: ”سنگایِ کُتِه ره دَ دانِ غارِ لول
 بَدید و نفرا ره مُقَرر کُنید که دَ بَلِه ازوا پَیره

---

^a ۱۰:۱۳ دَ جای ”دَمَزُو رُوز“ دَ زِبُونِ عِبْرانی ”تَقْرِیباً
 یِگِ رُوزِ کَامِلِ“ نِوِشْتِه یِه.

کُنْه؛ ^{۱۹} لیکن خودون شُمو دَ اُونجی نَشْنِید، بلکه دُشمنای خُو ره دُمبال کنِید و از پُشت دَ بِلِه ازوا حَمَله کنِید. اونا ره نیلِید که دَ شارای خُو داخِل شُنه، چُون خُداوند، خُدای شُمو اونا ره دَ دِستِ از شُمو تسلیم کده. ^{۲۰} ”وختیکه یوشع و بنی اسرائیل از کُشتونِ ازوا قد کُشتارِ غَدِر کُته خلاص شُد و اونا از بَین رفت، باقی مَنده های ازوا که زنده مَندُد دَ شارای دیوالدار داخِل شُد. ^{۲۱} اوخته پَگِ قومِ صَحیح-و-سَلامت دَ پیشِ یوشع دَ خیمه گاه دَ مَقیده پس اَمَد و هیچ کس جُرأت نَکد که دَ خِلافِ بنی اسرائیل زبون خُو ره شور بَدیه.

^{۲۲} بعد ازو یوشع گُفت: ”دانِ غار ره واز کنِید و اَمُو پَنج پادشاه ره از غار بُر کده پیشِ ازمه بَیرید. ^{۲۳} ” پس اونا اَمُو رَقم کد و اَمُو پَنج پادشاه، یعنی پادشاهِ اورشَلیم، پادشاهِ حِبرون، پادشاهِ یَرموت، پادشاهِ لَاحیش و پادشاهِ عِگلون ره از غار بُر کده دَ پیشِ ازو اُورد. ^{۲۴} وختی

پادشایو ره بُر کده پیشِ یوشع اُورد، یوشع پگِ
مردای اسرائیل ره کوی کد و د قومندانای
مردای جنگی که قد ازو رفتد، گُفت: ”پیش
بیید و پای های خُو ره د بِلِه گردونای امزی
پادشایو بیلید.“ پس اونا پیش آمد و پای های
خُو ره د بِلِه گردونای ازوا ایشْت. ۲۵ و یوشع
دزوا گُفت: ”ترس نخورید و وحشت زده نبشید،
بلکه قوی و دلیر بشید، چون خداوند قد پگِ
دُشمنای شمو که قد ازوا جنگ مُونید، امی کار
ره مونه.“ ۲۶ بعد ازو یوشع اونا ره زده کُشت
و د پَنج درخت اوزو کد که جَسَدای ازوا تا شام
د درختا اوزو مند. ۲۷ د غیتِ آفتو ششتو یوشع
امر کد که جَسَدای ازوا ره از درختا تاه کُنه؛
اونا امو رقم کد و اونا ره د امزو غار پورته کد
که د اونجی تاشه شُد و سنگای کُنه ره د دانِ
غار لول دَد که تا امروز باقی آسته.

۲۸ د امزو روز یوشع مقیده ره گرفت و شار و
پادشاهِ شی ره قد دمِ شمشیر زد. او پگِ نفرای

ره که دَ مَنه شی بُود کامِلاً نابُود کد و هیچ کس
ره باقی نَه‌ایشَت. اُو دَ حَقِ پادشاهِ مَقیده اُمُو
کار ره کد که دَ حَقِ پادشاهِ اَریحا کُدُد.

تَصْرُفِ کدُونِ دِیگه شارای اُموریا

۲۹ اوخته یوشع قد پگِ اسرائیل از مَقیده
حَرَکت کده دَ لِبَنه رفت و قد لِبَنه جنگ کد.
۳۰ خُداوند لِبَنه ره ام قد پادشاهِ شی دَ دِستِ
اسرائیل تسلیم کد و یوشع شار و تمامِ کسای ره
که دَ مَنه شی بُود قد دَمِ شمشیر زَد و هیچ کس
ره باقی نَه‌ایشَت. اُو دَ حَقِ پادشاهِ شی اُمُو کار
ره کد که دَ حَقِ پادشاهِ اَریحا کُدُد.

۳۱ بعد ازو یوشع قد پگِ اسرائیل از لِبَنه
حَرَکت کده دَ لاخیش رفت و رُوی دَ رُوی شی
خیمه زده قد شی جنگ کد. ۳۲ خُداوند لاخیش
ره دَ دِستِ اسرائیل تسلیم کد و یوشع اُو ره دَ
روزِ دوّم تَصْرُفِ کد و شار و پگِ کسای ره که
دَ مَنه شی بُود قد دَمِ شمشیر زَد، اُمُو رقم که دَ

حقِ لِبْنِه كُدُد. ۳۳ دَمَزُو غَيْتِ هورام پادشاهِ جازر
دَ كَوْمَكِ لَاحِيشِ اَمَدُد، مگم یوشعِ اُو و قومِ
شی ره ام زد، دَ اندازِه كه یگ نفرِ ازوا ره باقی
نه اِیشت.

۳۴ از لَاحِيشِ یوشعِ قد پگِ اسرائیلِ حَرَكْتِ
كده دَ عِگَلونِ رِفْتِ و رُوی دَ رُوی شی خِیمه
زده قد ازو جنگِ كد ۳۵ و دَ امزُو روزِ اُو ره
گِرِفْتِ. اونا شارِ ره قد دَمِ شمشیرِ زِد و پگِ
كسای ره كه دَ مَنِه شی بُود دَ امزُو روزِ كَامِلًا
نابُود كد، امو رقمِ كه دَ حَقِ لَاحِيشِ كُدُد.

۳۶ بعد ازو یوشعِ قد پگِ اسرائیلِ از عِگَلونِ
سربله دَ حِبرونِ رِفْتِ و قد ازو جنگِ كده ۳۷ اُو ره
گِرِفْتِ و اُو ره قد پادشاهِ شی، شارایِ شی و پگِ
كسای كه دَ مَنِه ازو بُود قد دَمِ شمشیرِ زِد؛ اُو
هیچ كس ره باقی نه اِیشت، امو رقمِ كه دَ حَقِ
عِگَلونِ كد و اُو ره قد پگِ كسای كه دَ مَنِه ازو
بُود، كَامِلًا نابُود كد.

^{۳۸} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس دور
 خورده د دبیر آمد و قد ازو جنگ کد ^{۳۹} و او
 ره قد پادشاه و پگ شارای شی گرفت. او اونا
 ره قد دم شمشیر زد و تمام کسای ره که د منه
 ازو بود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی
 نه ایشت. امو کار ره که د حق جبرون و د حق
 لینه و پادشاه شی کدد، امو کار ره د حق دبیر
 و پادشاه شی کد.

^{۴۰} پس یوشع تمام امزو سرزمی، یعنی
 کوهستو، جنوب، تپه ها، دامنه ها و پادشایون
 ازوا ره شکست دد. او هیچ کس ره باقی
 نه ایشت و پگ زنده جانا ره کاملاً نابود کد،
 امو رقم که خداوند، خدای اسرائیل امر کدد.
^{۴۱} یوشع اونا ره از قادش برنیع تا غزه و د تمام
 سرزمین جوشن تا جبعون شکست دد. ^{۴۲} یوشع
 پگ امزو پادشایو و سرزمین ازوا ره دیگ زمان
 تصرف کد، چراکه خداوند، خدای اسرائیل بلده

اسرائیل جنگ کد. ^{۴۳} بعد از یوشع قد پگ
اسرائیل پس د جِجال د خیمه گاه آمد.

شکست پادشایون شمال

۱ وختی یابین پادشاهِ حاصور ای
چیزا ره شنید، او د یوباب پادشاهِ
مادون و د پادشاهِ شمرون و د پادشاهِ آخشاف
پیغام ری کد، ^۲ امچنان د پادشایونی که د
کوهستونِ شمالی، د دشت د جنوبِ کنروت، د
تپه ها و د نافوت-دور د غرب بود ^۳ و د کنعانیا
د شرق و غرب، د آموریا، د حتیا، د فرزبا،
د یبوسیا د کوهستو و د حویای تی حرمون د
سرزمینِ مصفه. ^۴ اوخته اونا قد پگ لشکرای
خو که نفرای کلو بود و تعدادِ ازوا رقمِ ریگ دریا
بود، قد اسپ ها و گاڈی های کلو بر شده آمد.
^۵ پگ امزی پادشایو لشکرای خو ره یگجای
کد و آمده د نزدیکِ آوهای میروم خیمه زد تا
قد اسرائیل جنگ کنه.

۶ اوخته خُداوند دَ یوشع گفت: ”ازوا ترس
نخور، چُون صَباح دَ امزی غیت پگ ازوا ره
کُشته-شُدِه دَ اسرائیل تسلیم مُونم. شُمو باید
سِنگیرِ پای اَسپ های ازوا ره مُونتی کنید و
گاڈی های جنگی ازوا ره دَ آتِش دَر بَدید.“

۷ پس یوشع قد پگِ مَرَدای جنگی دَ خِلافِ
ازوا دَ نَزْدیکِ آوهای میروم اَمَد و دَ بِلِه ازوا
هَجُوم اُورَد؛^۸ و خُداوند اونا ره دَ دِستِ اسرائیل
تسلیم کد، دَ دِستِ کسای که اونا ره زَد و تا
صیدونِ بُزرگ و مِسِرِفوت مایم و تا شَرَقِ دَرِه
مِصفه دُمبال کد. بَنی اسرائیل اونا ره تا وختی
زَد که هیچ کُدَم ازوا باقی نَمَند.^۹ و یوشع دَ حَقِ
ازوا امو کار ره کد که خُداوند دَزُو اَمَر کُدَد:
اُو سِنگیرِ پای اَسپ های ازوا ره مُونتی کد و
گاڈی های جنگی ازوا ره دَ آتِش دَر دَد.

۱۰ اوخته یوشع پس دَور خورد و حاصور ره
گِرِفته پادشاهِ شی ره قد دَمِ شمشیر زَد، چُون
حاصور دَ امزُو غیت سرِ پگِ امزُو مَمَلکَت ها

بُود. ۱۱ و اونا پگِ کسای ره که دَ مَنه شار
بُود قد دَمِ شمشیر زده کاملاً نابُود کد و هیچ
زنده‌جان باقی نَمَند؛ و یوشعِ حاصور ره دَ آتش
دَر دَد.

۱۲ یوشعِ پگِ شارای امزو پادشایو ره قد تمام
پادشایونِ ازوا گِرِفت و اونا ره قد دَمِ شمشیر زده
کاملاً نابُود کد، امو رقم که موسیٰ خِدمتگارِ
خُداوند امر کُدد. ۱۳ مگمِ اسرائیل شارای ره
که دَ تپه‌ها قرار دَشت دَر نَدَد، بَغیر از حاصور
که یوشعِ او ره سوختند. ۱۴ بنی اسرائیل پگِ
وُلجِه امزو شارا ره قد چارپایای ازوا بلده خُو دَ
عِنوانِ غَنیمَتِ گِرِفت، لیکن تمامِ نفرای ازوا ره
قد دَمِ شمشیر زده کاملاً نابُود کد و هیچ زنده‌جان
ره باقی نَه‌ایشَت. ۱۵ امو رقم که خُداوند دَ
خِدمتگارِ خُو موسیٰ امر کُدد، امو رقم موسیٰ
دَ یوشعِ امر کد و یوشعِ امو کار ره انجام دَد؛
او از پگِ چیزای که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد،
هیچ چیز شی ره ناناانجام دَده نَه‌ایشَت.

۱۶ پس یوشع تمام امزو سرزمی ره تَصَرَف کد:
 کوهستو، تمام جنوب، پگ سرزمین جوشن،
 تپه های غربی، دشت، کوهستون اسرائیل و
 تپه های شی ۱۷ و از کوه حائق که سون سعیر
 باله موره تا بعل جاد که دَرّه لبنان تیلون کوه
 حرمون آسته. او تمام پادشایون ازوا ره گرفت
 و اونا ره زده کُشت. ۱۸ یوشع روزای کلو قد
 امزی پادشایو جنگ کد. ۱۹ هیچ کدم امزو شارا
 قد بنی اسرائیل صلح نکد، بغیر از حوبای که
 باشنده های جبعون بود؛ پگ ازوا د جنگ گرفته
 شد؛ ۲۰ چون ای کار خداوند بود، چراکه او دل
 های ازوا ره سخت کد تا اونا د خلاف اسرائیل
 د جنگ بییه و بنی اسرائیل اونا ره کاملاً نابود
 کنه و د بَلّه ازوا رحم نشنه، بلکه اونا از بین
 برده شنه، امورقم که خداوند د موسی امر کدد.

۲۱ دَ امزُو غَیت یوشعِ اَمدهِ عَناقیا † ره از
 کوهستونِ حبرون، دِپیر، و عَناب و از پگِ
 کوهستونِ یهُودا و تمامِ کوهستونِ اسرائیل از
 بَین بُرد. یوشعِ اونا ره قد شارای ازوا کاملاً
 نابُود کد. ۲۲ از عَناقیا هیچ کس دَ سرزمینِ بَنی
 اسرائیل باقی نَمند، مگم دَ غزه، جَت و اشدود
 یگونِ ازوا باقی مند. ۲۳ پس یوشعِ پگِ امزُو
 سرزمی ره دَ مُطابقِ چیزی که خُداوند دَ مُوسی
 کُفتد، گرفت؛ و یوشعِ او ره دَ مُطابقِ تقسیماتِ
 طایفه های ازوا دَ عنوانِ مُلکیتِ بلدهِ ازوا دَد.
 و سرزمی از جنگ آرام شُد.

پادشایونی که از مُوسی شِکست خورد

۱ اینمیا پادشایونِ امزُو سرزمی آسته
 ۱۲ که بَنی اسرائیل زَد و سرزمینِ ازوا

ره دَ طرفِ شرقِ دریای اَرْدُن از دَرّه اَرنون تا کوهِ
حِرْمون قد پگِ عَرَبه شرقی تَصَرَف کد:

^۲ سیحون پادشاهِ آموریا که دَ حِشْبون زندگی
مُوکد. حُکمرانی از و از عَروعیر که دَ
بَغْلِ دَرّه اَرنون آسته و تا مینکلِ دَرّه
و نِیمِ جِلعاد و تا دَرّه یَبوق که سرحدِ
عمونیا آسته، ادامه دَشت. ^۳ اُو امچنان
دَ بِلِه دَشتِ شرقِ دریاچه اَرْدُن تا دریای
کِنروت و سُون بَیت-یشیموت تا دریای
مُرده، یعنی دریای که دَ دَشت آسته، و
طرفِ جنوب تا تَینه حِصّه دامون پیسگه
حُکمرانی مُوکد.

^۴ و عوج پادشاهِ باشان که یکی از باقی‌مانده
های رِفائیا بُود و دَ عَشْتاروت و
اِدْرعی زندگی مُوکد؛ ^۵ اُو دَ بِلِه کوه
حِرْمون، سَلِخه و پگِ باشان تا سرزمینِ
جِشوریا و مَعکیا و نِیمِ جِلعاد و تا
سرحدِ سیحون پادشاهِ حِشْبون حُکمرانی

مُوكَد. ^۶ مُوسىٰ خِدْمَتِگارِ خُداوند و بَنِى
إِسْرَائِيل اُونَا رَه زَد؛ و مُوسىٰ خِدْمَتِگارِ
خُداوند سِرْزَمِينِ ازوا رَه دَر تَوْبِينِيا، جادِيا
و نِيمِ طائِفَه مَنَسىٰ دَ عِنوانِ مُلْكِيَتِ دَد.

پادشايونى كه از يوشع شكست خورد

^۷ يوشع و بَنِى إِسْرَائِيل پادشايونِ سِرْزَمِينِ
طَرَفِ غَرَبِ دَرِياى اَرْدُن رَه زَد، كه از بَعْل جادِ دَ
دَرَه لِبْنانِ تا كوهِ حالِقِ كه سُونِ سَعِيرِ باله موره،
جائِ بُوَد و باشِ ازوا بُوَد. و يوشع سِرْزَمِينِ ازوا
رَه دَ طائِفَه هاى إِسْرَائِيلِ دَ مُطابِقِ تَقْسِيماتِ
ازوا دَ عِنوانِ مُلْكِيَتِ دَد. ^۸ اُمُو سِرْزَمِي شامِلِ
كوهِستو، تِپه ها، دَشْت، دامنه ها، بِيابو، جَنُوبِ
و سِرْزَمِينِ حَتِيا، اَمُورِيا، كِنَعانِيا، فِرْزِيا، حِوِيا و
يَبُوسِيا مَوْشُد. نام هاى امزُو پادشايو اينِيا بُوَد:

^۹ پادشاهِ اَرِيحَا، يِگ؛

پادشاهِ عاى كه دَ پالُوى بَيْتِئِيلِ اَسْتَه، يِگ؛

^{۱۰} پادشاهِ اورُشَلِيمِ، يِگ؛

- پادشاہِ حَبْرُون، یگ؛
۱۱ پادشاہِ یَرْمُوت، یگ؛
پادشاہِ لَاحِیْش، یگ؛
۱۲ پادشاہِ عِگْلُون، یگ؛
پادشاہِ جَازَر، یگ؛
۱۳ پادشاہِ دِیْبِیر، یگ؛
پادشاہِ جَازَر، یگ؛
۱۴ پادشاہِ حُرْمَا، یگ؛
پادشاہِ عَرَاد، یگ؛
۱۵ پادشاہِ لِبْنَه، یگ؛
پادشاہِ عَدْلَام، یگ؛
۱۶ پادشاہِ مَقِیدَه، یگ؛
پادشاہِ بَیْتِئِیل، یگ؛
۱۷ پادشاہِ تِیُّوح، یگ؛
پادشاہِ حِجْرِ، یگ؛
۱۸ پادشاہِ اَفِیق، یگ؛
پادشاہِ لَشَارُون، یگ؛
۱۹ پادشاہِ مَادُون، یگ؛

پادشاهِ حاصور، یگ؛
 ۲۰ پادشاهِ شمرون، یگ؛
 پادشاهِ آخشاف، یگ؛
 ۲۱ پادشاهِ تعناخ، یگ؛
 پادشاهِ مِگیدو یگ
 ۲۲ پادشاهِ قادیش، یگ؛
 پادشاهِ یقنعام دَ کَرمل، یگ؛
 ۲۳ پادشاهِ دور دَ نافَت‌دور، یگ؛
 پادشاهِ گوئیم دَ جلیلیه،^a یگ؛
 ۲۴ پادشاهِ ترصه، یگ؛
 جُمله سی و یگ پادشاه.

جای های که هنوز تَصْرُف نشده

۱ وختی یوشع پیر و سالخورده
 ۱۳ شد، خُداوند دَزُو کُفت: ”تُو پیر و

^a ۱۲:۲۳ دَ جای «جلیلیه» دَ بعضی نُسَخه ها «جلجال»

نوشته یه.

سالخورده شُدے و هنوز زمینِ گلو باقی منده
 که باید تَصْرَفِ شُنه؛ ^۲ زمینی که باقی منده
 اینی آسته: پگِ سرزمینِ فَلَسطینیا و جِشوریا
^۳ از شیحور که دَ شرقِ مِصرِ آسته تا سرحدِ
 عِقرُونِ طرفِ شمالِ که از جُمْلَه سرزمینِ کِنَعانیا
 حِسابِ موشه؛ یعنی سرزمینِ پَنجِ حُکمرانِ
 فَلَسطینیا که دَ بِلَه غَزَه، اَشُدود، اَشِقْلون، جَت،
 عِقرُون و عَوَه حُکمرانی مُونه؛ ^۴ دَ جَنُوبِ تمامِ
 سرزمینِ کِنَعانیا و میعاره که دَ صَیدونیا تَعْلُقِ
 دَره تا اَفِیق و تا سرحدِ اَموریا؛ ^۵ سرزمینِ جِبَلِیا
 و پگِ لِبْنانِ سُونِ شَرَق، از بَعْلِجَادِ که دَ دَامونِ
 کوهِ حِرْمونِ آسته تا لِبوحَمات؛ ^۶ پگِ باشنده
 های کوهستو از لِبْنانِ تا مِسرِفوتِ مایم یعنی
 پگِ صَیدونیا. ما خود مه اونا ره از پیشِ رُوی
 بَنیِ اِسْرَائیلِ هَی مُونُم؛ تُو تنها اُمُو سرزمی
 ره دَ وَسِیلَه پِشکِ دَ عِنوانِ مُلکِیتِ بِلَدَه بَنیِ
 اِسْرَائیلِ تَقْسِیمِ کُو، اُمُو رَقْمِ که دَز تُو اَمْرِ کَدِیم.

۷ پس آلی امو سرزمی ره بلده نه طایفه و نیم
طایفه منسی د عنوان ملکیت تقسیم کو. ”

تقسیم سرزمین شرق دریای اردن

۸ رثوبینیا و جادیا قد دیگه نیم طایفه منسی،
ملک خو ره که موسی د او طرف دریای اردن
سُون شرق دزوا ددد، گرفت، امو رقم که موسی
خدمتگار خداوند دزوا تقسیم کدد. ۹ او عروعر
ره که د بغل دره ارنون آسته و شاری ره که د
منه دره قرار دره و پگ دشت میدبا ره تا دیبون،
۱۰ و پگ شارای سیحون پادشاه اموربا ره که
د حشبون تا سرحد عمونیا حکمرانی موکد،
۱۱ و جلعاد و سرزمین جشوریا، معکیا، پگ
کوه حرمون و تمام باشان ره تا سلخه، ۱۲ و تمام
سرزمین عوج پادشاه باشان ره که د عشتاروت
و ادرعی حکمرانی موکد، دزوا دد؛ عوج از
جم باقی منده های رفائیا بود. امیا ره موسی
شکست دده امزو سرزمی هی کد. ۱۳ مگم بنی

اسرائیل جِشُورِیا و مَعکیا ره هَی نَکد؛ پس
مردُم جِشُور و مَعکه تا امروز دَ مینکلِ اسرائیل
زندگی مونه.

^{۱۴} لیکن دَ طایفه لاوی موسیٰ هیچ مُلک نَدَد،
چراکه هدیه های خاصِ خُداوند، خُدای اسرائیل
تقسیمِ ازوا آسته، امو رقم که خُداوند دَزوا
گُفت.

سرزمینِ طایفه رثوبین

^{۱۵} موسیٰ دَ طایفه اولادِه رثوبین دَ مُطابقِ
اولادِ بابه های ازوا زمی دَد. ^{۱۶} مُلکِ ازوا از
عروعر که دَ بَغْلِ دَرّه ارنون آسته شروع موشد
تا شاری که دَ مَنِه دَرّه آسته تا آواری پالوی
میدبا، ^{۱۷} حِشبون و پگِ شارای گرد-و-بَر شی
که دَ آواری آسته، یعنی دِیبون، باموت بَعْل،
بیت بَعْل مِعون، ^{۱۸} یهسه، قَدیموت، میفاعت،
^{۱۹} قَریتایم، سبمه، صِرِت-شَحْر که دَ بَلِه تپه
دَرّه آسته، ^{۲۰} بیت فِغور، پیدمونِ پیسگه و

بیت یشیموت ادامه دشت، ^{۲۱} یعنی پگِ شارای
 آواری و تمام مَمَلکَتِ سیحون پادشاهِ آموریا که
 دَ حِشِبون حُکمرانی مُوکد، دَزوا تَعَلقِ مِیگِرِفَت.
 مُوسیٰ سیحون و رهبرای مدیان، یعنی اوی،
 راقم، صُور، حور و رِیعِ ره که میرِهای سیحون
 بُود و دَ امزُو سرزَمی زندگی مُوکد، شِکسَت
 دَد. ^{۲۲} بنی اسرائیل بلعام باچه بعور ره که
 پالگری مُوکد ام قد شمشیر کُشت؛ اَرے، اُو
 ام دَ جَمِ کُشته شده ها بُود. ^{۲۳} سرحدِ اولادِه
 رثوبین دریای اُردُن و بغلای شی بُود. ای مُلکِ
 اولادِه رثوبین دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا بُود
 قد شارا و آغیلای شی.

سرزمین طایفه جاد

^{۲۴} مُوسیٰ دَ طایفه جاد، یعنی دَ اولادِه جاد دَ
 مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا زمی دَد. ^{۲۵} و مُلکِ
 ازوا یَعزیر و تمامِ شارای جِلعاد و نِیمِ سرزمینِ
 عمونیا بُود و تا عَروعیر که رُوی دَ رُوی ربه

آسته اِدَامَه دَشْت؛ ^{۲۶} اَمِچَنان از حِشْبون تا
 رَامَت-مِصْفَه و بَطُونِیم؛ و از مَحْنایِیم تا سِرْحَدِ
 دِیِر ^{۲۷} و دَ مَنَه دَرَه بَیت هَارَام، بَیت نِمْرَه،
 سُکوت و صافون و باقی مَمْلَکَتِ سِیحون
 پادشاهِ حِشْبون و دریاچه اُردُن و بَغْلای شی
 تا آخِرِ درِیای کِنِرَت اُو طَرَفِ درِیای اُردُن سُون
 شَرَق. ^{۲۸} اینمی مُلکِ اَوْلادِه جاد دَ مُطابِقِ اَوْلادِ
 بابَه های ازوا بُوَد قَد شارا و اَغیلای شی.

سِرْزَمِینِ نِیمِ طایِفَه مَنَسّی

^{۲۹} مُوسای دَ نِیمِ طایِفَه مَنَسّی ام زَمی دَد که
 دَ نِیمِ طایِفَه مَنَسّی دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابَه های
 ازوا تَعْلُقِ گِرِفَت. ^{۳۰} مُلکِ ازوا از مَحْنایِیم
 شُرُوعِ مُوشَد و پَگِ باشان، یعنی تمامِ مَمْلَکَتِ
 عوج پادشاهِ باشان و تمامِ اَغیلای یائیر که دَ
 باشان بُوَد، جُمْلَه شصت شار ^{۳۱} و نِیمِ جِلْعاد
 و عَشْتاروت و اِدْرَعی که شارای مَمْلَکَتِ عوج
 دَ باشان بُوَد دَزوا تَعْلُقِ مِیگِرِفَت؛ اَمیا دَ اَوْلادِه

ماخیر باچه مَنَسَى یعنی دَ نِیمِ اَوْلادِه ماخیر دَ
 مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا تحویل دَدِه شُد.
 ۳۲ اینمیا زمینی بُود که مُوسی دَ دَشت های
 موآب دَ اُو طرفِ دریای اُردُن دَ شَرِقِ اَریحا
 دَ عِنوانِ مُلکیتِ تقسیمِ کد. ۳۳ مگم دَ طایفه
 لاوی مُوسی هیچ مُلک-و-زمی نَدَد، چراکه حقِ
 خُداوند، خُدای اِسرائیل تقسیمِ ازوا آسته، امو
 رقم که دَزوا گُفت.^a

تقسیمِ زمینای غَربِ دریای اُردُن

۱۴ اینیا مُلک های آسته که بنی
 اِسرائیل دَ سرزمینِ کِنعان دَ دِست
 اُورد، مُلک های که اِلعازار پیشوا، یوشع باچه
 نُون و کُتَه-کلونای طایفه های بنی اِسرائیل بَلدِه
 ۱۳:۳۳^a ازی که لاویا تقسیمِ مُلک-و-زمی نَدَشت،
 خُداوند دَ یازده طایفه دِیگِه اِسرائیل اَمَر کد که هدیه ها
 و دِه-یگ های خُوره که حقِ خُداوند آسته دَ لاویا بَدیه تا
 امو چیزا تقسیمِ ازوا بَشِه.

ازوا تقسیم کد. ^۲ مُلکِ ازوا دَ وَسِیلَه پِشک
 بلده امزو نه طایفه و نیم طایفه تعیین شد،
 امو رقم که خداوند دَ وَسِیلَه مُوسى امر کدد.
^۳ چون موسى مُلکِ دُو طایفه و نیم طایفه ره دَ
 شرقِ دریای اُردُن دده بود، لیکن دَ مینکلِ بنى
 اسرائیل دَ لاویا هیچ مُلک ندد. ^۴ باچه های
 یوسف منسى و افرایم دُو طایفه حساب شد تا
 دوازده پوره شنه. پس دَ لاویا هیچ تقسیم دده
 نشد، لیکن شارها بلده زندگی کدو و علفچر
 ها بلده گله و رمه ازوا دده شد. ^۵ امو رقم که
 خداوند دَ موسى امر کدد، بنى اسرائیل امو رقم
 عمل کده زمی ره تقسیم کد.

تقسیم کالیب

^۶ اوخته اولاده یهودا دَ جلجال پیش یوشع آمد
 و کالیب باچه یفنه قیزی دزو گفت: "چیزی
 ره که خداوند دَ باره ازمه و ازتو دَ قادش
 برنیع دَ موسى مرد خدا گفت دَ یاد تو منده؟

۷ ما چل ساله بُوْدُم که مُوسى خِدْمَتِگارِ خُداوند
 مَرِه از قَادِش بَرَنِيعِ بَلَدِه جاسُوسى امزى سرزِمى
 رِيبى کد؛ و ما بَلَدِه ازو خَبِرِ راسْت اُورْدُم.
 ۸ مِگَم بَرارونِ اِسْرائِیلی مِه که قَد از مِه رِفْتَد
 دِلِ قَوْمِ رِه بے جُرأت کد؛ ولے ما از خُداوند،
 خُداى خُو قَد تَمَامِ دِلِ پِیروى کُدَم. ۹ و دَ امزُو
 رِوز مُوسى قَسَمِ خورده کُفْت: 'دَ امزُو سرزِمى
 که پای تُو ایشْتِه شُد، اُو بَلَدِه از تُو و اولادای تُو
 مُلکِ اَبَدى مُوشِه، چْراکه تُو از خُداوند، خُداى
 مِه قَد تَمَامِ دِلِ پِیروى کدى. †

۱۰ و آلِی بِنِگْرِید، خُداوند اُمُو رِقْمِ که کُفْتَد،
 مَرِه دَ امزى چل و پَنج سال زِنْدِه نِگِه کده، یَعْنى
 از و خْتِیکِه خُداوند اِی توره رِه دَ مُوسى کُفْت و
 از غَیْتِیکِه قَوْمِ اِسْرائِیل دَ بِيابو دَ سَفَرِ بُوْد؛ و
 آلِی، اینه ما اِمروز هِشْتاد و پَنج ساله اَسْتَم.
 ۱۱ اِمروز هِنوز ما قَوى اَسْتَم مِثْلِ امزُو رِوز که

† ۱۴:۹ عددها؛ ۱۴:۳۰ تشبیه. ۱:۳۶.

مُوسَىٰ مَرَهُ دَ جَاسُوسِي رَيْبِي كَد؛ قُوت مه امُو
 رقم كه دَ او وخت بُود، آلي ام قُوت مه امُو رقم
 آسته، چي بَلدِه جنگ كدو و چي بَلدِه رفتو و
 اَمَدو. ۱۲ پس آلي امي كوهستو ره كه خُداوند
 دَ امزُو روز دَ باره شي كُفت، دَز مه بَدِي؛ چُون
 تُو دَ امزُو روز شَنِيدِي † كه عَنَاقِيَا دَ اُونجِي بُود،
 دَ شَاراي كُته و ديوالدار؛ اگه خُداوند قد مه
 بَشَه، ما اونا ره هِي مُونَم، امُو رقم كه خُداوند
 كُفت.

۱۳ پس يوشع كاليب باچه يَفَنَه ره بَرَكْت دَد
 و حَبْرُون ره دَ عِنْوَانِ مَلِكِيَّتِ دَزُو بَخَشِيد.
 ۱۴ امزي خاطر حَبْرُون تا اِمْرُوز مَلِكِيَّتِ كَالِيْب
 باچه يَفَنَه قِنِيْزِي آسته، چراكه او از خُداوند،
 خُداي اِسْرَائِيلِ قَد تَمَامِ دِلِ پَيْرُوي كَد. ۱۵ نام
 پيشنه حَبْرُون قَرِيَّتِ-اَرَبَع^a بُود؛ و اَرَبَع دَ مِينَكَلِ

^a ۱۴:۱۵ يعنى شارِ اَرَبَع.

† ۱۴:۱۲ عَدَدَها ۳۳-۳۱:۱۳

عناقیبا بزرگترین مرد بود. بعد از زمی از جنگ آرام شد.

تقسیمِ اولادِ یهودا

۱۵ پشک طایفه اولادِ یهودا د مطابق
اولادِ بابَه های ازوا د طرفِ جنوب
تا سرحدِ ادوم، د بیابونِ صین تا آخرین نقطه
جنوبی بُر شد. ۲ سرحدِ جنوبی ازوا از آخرِ دریای
مُرده، از خلیجی که سون جنوب آسته شروع
مُوشد ۳ و طرفِ جنوبِ کوتلِ عقریم رفته د
صین تیر مُوشد و د جنوبِ قادش برنیع بُر
شده د حصرون تیر مُوشد و تا آدار مورفت؛
ازونجی سون قرقع دور مُوخورد ۴ و از عصمون
تیر شده د درّه مصر میرسید و د دریای کئه^a
ختم مُوشد. ای سرحدِ جنوبی ازوا بود. ۵ سرحدِ
شرقی ازوا از دریای مُرده تا شروعِ دریاچه اُردن

^a ۱۵:۴ یعنی دریای مدیترانه.

میرسید. سرحدِ شمالی ازوا از خلیجِ دریای مُرده
 از دانِ دریاچه اُردُن شروع مُوشد^۶ و ای سرحد دَ
 بیّت-حُجله بُر شده دَ شمالِ بیّت-عَرَبه تیر مُوشد
 و سرحد دَ سنگِ بُهَن باچه رتوبین باله مورفت؛
 ۷ ای سرحد از دَرّه عَخور دَ دبیر بُر مُوشد و
 طرفِ شمال رفته سُونِ جِلجال تاو مُوخورد که
 رُوی دَ رُوی کوتلِ اَدْمیم دَ جنوبِ دَرّه آسته؛
 ای سرحد سُونِ آوهای عین-شَمس تیر مُوشد و
 دَ عین-روگل ختم مُوشد. ۸ بعد ازو سرحد از
 دَرّه باچه هِنوم سُونِ دامنه جنوبی یبوسیا یعنی
 اورشَلیم بُر مُوشد و ازونجی سُونِ شیخی کوهی
 بُر مُوشد که رُوی دَ رُوی دَرّه هِنوم دَ غَرَب بُود،
 دَ آخِرین نُقطه شَمالِ دَرّه رِفائیا؛ ۹ بعد ازو سرحد
 از شیخی کوه سُونِ چشمه آوهای نِفْتوح پیش
 رفته دَ شارای کوهِ عِفرون بُر مُوشد و تا بَعله
 یعنی قَرِبِت-پِعاریم ادامه پیدا مُوکد؛ ۱۰ و سرحد
 از بَعله طرفِ غَرَب دَور خورده دَ کوهِ سَعیر
 مورفت و از دامنه شمالی کوهِ پِعاریم یعنی

کِسالون تیر شُدِه دَ بَیت-شَمس تاه مُوشد و دَ
 تَمَنه مِیرَسید؛ ^{۱۱} بعد ازو سرحد سُون شمال
 دَ دامنِه عِقرون مورفت و طرفِ شِکرون پیش
 رفته دَ کوه بَعله تیر مُوشد و دَ بِنعیل مِیرَسید؛
 و سرحد دَ دریای کُتِه خَتَم مُوشد. ^{۱۲} و سرحدِ
 غَربی ازوا دریای کُتِه و بَغل های شی بُود. ای
 بُود سرحدای چارطرفِ اولادِه یهُودا دَ مُطابقِ
 اولادِ بابِه های ازوا.

^{۱۳} دَ مُطابقِ امری که خُداوند دَ یوشع کُدد،
 او بَلدِه کالیب باچِه یفَنه دَ مینکلِ اولادِه یهُودا
 یگ تقسیمِ زمی دَد که او قِریتِ اَرَب یعنی
 حِبرون بُود. اَرَب اَتِه عَناق بُود. ^{۱۴} کالیب سِه
 اولادِه عَناق ره که شیشی، اخیمان و تلمی بُود،
 ازونجی هی کد. ^{۱۵} ازونجی او دَ خِلافِ باشنده
 های دِبیر بُر شُد؛ نامِ پِیشنه دِبیر قِریتِ سِفر بُود.
^{۱۶} و کالیب گُفت: ”هر کسی که دَ بِلِه قِریتِ سِفر
 حَمَله کنه و او ره بَگیره، ما دُختر خُو عَخشه ره
 دَ عِنوانِ خاتو دَ امزو میدیم.“ ^{۱۷} اوخته عَتَنِیل

باچه قناز، باچه برارِ کالیب اُو ره تَصْرُفِ کد و
 کالیب دُختر خُو عَخسه ره دَ عِنوانِ خاتُو دَزُو دَد.
 ۱۸ وختیکه عَخسه پیشِ عْتَنِیلِ اَمَد، عْتَنِیلِ
 اُو ره گپ دَد^a که از آتِه خُو زمی طلب کُنه.
 غِیتیکه عَخسه از اَلاغِ خُو تاه شُد، کالیب ازُو
 پُرسان کده گُفت: ”چطور که ای سونا اَمدی؟“
 ۱۹ اُو گُفت: ”مَره بَرکتِ بَدی؛ ازی که زمینِ
 جَنُوبِ ره دَزِ مه دَد، چشمه های اُو ره ام
 دَزِ مه بَدی.“ اوخته کالیب چشمه های باله و
 چشمه های تاه ره دَزُو بَخشید.

۲۰ مُلکِ طایفه اَوْلادِه یهُودا دَ مُطابِقِ اَوْلادِ
 بابه های ازوا اینی آسته:

۲۱ شارای طایفه اَوْلادِه یهُودا دَ دُورترین
 نُقْطَه جَنُوبِ سُونِ سَرحدِ اِدومِ اینیا
 بُود: قَبصَئیلِ، عیدِر، یاجُور، ۲۲ قیناه،

---

^a ۱۵:۱۸ دَ بعضی نُسَخه های عِبْرانی اینی رقم نوشته
 یه: عَخسه اُو ره گپ دَد که از آتِه شی زمی طلب کُنه.

دیمونه، عَدَعَادَاه، ^{۲۳} قَادِش، حَاصور،
 یَتَنان، ^{۲۴} زِیف، طِلم، بَعْلوت،
^{۲۵} حَاصور-حَدَتَاه، قِربوت-حِصرون
 یعنی حَاصور، ^{۲۶} اَمَام، شِمَاع،
 مولاَدَه، ^{۲۷} حَصْرَجَدَه، حِشْمون،
 بَیت-پَالِط، ^{۲۸} حَصْر-شُوعَال، بَئِیرِشَبَع و
 بَزیوتیه شی؛ ^{۲۹} بَعْلَه، عَییم، عِصم،
^{۳۰} اِلتولَد، کِسیل، حُرْمَه، ^{۳۱} صِقْلَگ،
 مَدْمَنَه، سَنَسَنَه، ^{۳۲} لِبَائوت، شِدْخِیم،
 عَین-رِمُون. جُمْلَه بَیست و نُه شارِ قَد
 آغِیلای شی.

^{۳۳} و دَ تِپه های غَرَبی: اِشْتائول، صُرْعَه،
 اَشْنَه، ^{۳۴} زَانوح، عَین-کَییم، تِپُوح،
 عَینام، ^{۳۵} یَرْمُوت، عَدْلَام، سَوکوه،
 عَزِیقَه، ^{۳۶} شَعْرَیم، عَدِیتَیم، جَدیره
 یعنی جَدِیروتَیم. چارده شارِ قَد آغِیلای
 شی.

۳۷ صِنَان، حَدَاشَاه، مِگَدَل-جَاد، ۳۸ دِلْعَان،
مِصْفَه، يُقْتَعِيل، ۳۹ لَاحِيش، بُصْقَه،
عِگْلُون، ۴۰ كَبُون، لِحْمَاس، كِتْلِيش،
۴۱ جَدِيرُوت، بَيْت-دَاگُون، نَعْمَه و
مَقِيدَه. شُونزده شار قد آغِيلَاي شِي.

۴۲ لِبْنَه، عَاتِر، عَاشَان، ۴۳ يِفْتَاخ، أَشْنَه،
نَثِيب، ۴۴ قَعِيلَه، أَحْزِيب و مَرِيشَه. نُه
شار قد آغِيلَاي شِي.

۴۵ عِقْرُون قد منطَقَاي گَرْد-و-بَر و آغِيلَاي
شِي؛ ۴۶ از عِقْرُون تا دريَاي كُتْه، پَگ
جَايَاي كه دَ نَزْدِيكِ أَشْدُود بُود قد
آغِيلَاي شِي؛ ۴۷ أَشْدُود قد شَارَا و
آغِيلَاي شِي؛ غَزَه قد شَارَا و آغِيلَاي شِي
تا دَرَه مِصْر و تا دريَاي كُتْه و بَغْلَاي
شِي. ۴۸ و دَ كُوهِستُو: شَامِير، يَتِير،
سُوكُوه، ۴۹ دَنَه، قَرِيت-سَنَه يعْنِي دَبِير،
۵۰ عَنَاب، اِشْتِمُوه، عَانِيم، ۵۱ جُوشَن،

حولون و گیلوه. یازده شار قد آغیلای
شی.

۵۲ آراب، دومه، اشعان، ۵۳ یانیم،^a
بیت-تپوَح، اَفِیقه، ۵۴ حُمطه،
قَرِیْت-أَرِیع یعنی حبرون و صِیعور. نُه
شار قد آغیلای شی.

۵۵ مَعون، کرمِل، زِیف، یُوْطه، ۵۶ یِزرعیل
یُقْدعام، زانوح، ۵۷ قاین، گِبعه و تِمنه.
ده شار قد آغیلای شی.

۵۸ حَلْحُول، بَیْت-صُور، گِذور، ۵۹ معارات،
بَیْت-عَنوت و اِلْتِقون. شَش شار قد
آغیلای شی.

۶۰ قَرِیْت-بَعْل یعنی قَرِیْت-یَعارِیم و رَبه. دُو
شار قد آغیلای شی.

---

^a ۱۵:۵۳ دَ جای «یانیم» دَ بعضی نُسخه ها «یانوم»

نوشته یه.

۶۱ د بیابو: بیت-عَرَبه، مَدین، سِکاکه،

۶۲ نَبشان، شارِ نَمک و عین-گِدی. شَش

شار قد آغیلای شی.

۶۳ مگم اولادِه یهُودا یبُوسیا ره که باشنده های

اورشَلیم بُود، هَی نَتَنست. امزی خاطر یبُوسیا تا

امروز قد اولادِه یهُودا د اورشَلیم زندگی مُونه.

تقسیمِ اولادِه یوسُف

۱ مَلکِ اولادِه یوسُف از دریای اَرْدُن

از بَغَلِ اَریحا، از شرقِ آوهای اَریحا

شُرُوع شُدِه د بیابو مورفت و از اُونجی باله رفته

د کوهستونِ بَیت-ئیل میرَسید؛^۲ و از بَیت-ئیل د

لُوز^a رفته از منطقه اَریکا د عَطاروت تیر مُوشُد.

۳ بعد از و سُونِ عَرَب د سرحدِ یفلیطیا تاه مورفت

---

^a ۱۶:۲ بعضی ترجمه ها بیت-ئیل و لوز ره یگ منطقه

میدنه.

و تا بَغْلِ بَيْتِ-حورونِ تینه و تا جازرِ میرَسید و
دَ دریای کُتَه ختمِ مُوشُد.

۴ دَ امزی تَرْتیبِ اولادِه یوسُف، یعنی مَنَسّی
و اِفرایمِ مُلکِ خُورِه گِرِفت.

۵ مُلکِ طایفه اِفرایمِ دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های
شی ازی قرار بُود: سرحدِ مُلکِ ازوا طرفِ شَرَق
از عَطاروت-اَدّار تا بَیتِ-حورونِ بالنه مورفت
۶ و ای سرحدِ ازونجی سُونِ دریای کُتَه تا
مِکَمِتت دَ شمالِ اِدامه پیدّا مُوکد. بعد ازو طرفِ
شَرَق سُونِ تانَت-شیلوه دَورِ مُوخورد و ازو تیر
شُدِه دَ شَرَق دَ یانوحِ میرَسید. ۷ و از یانوحِ دَ
عَطاروت و نَعَرِه تاه رفته دَ اربحا میرَسید و دَ
دریای اَرْدُن ختمِ مُوشُد. ۸ ای سرحدِ از تِپُوح
سُونِ غَرَب تا دَرّه قانه مورفت و دَ دریای کُتَه
ختمِ مُوشُد. ای بُود مُلکِ طایفه اولادِه اِفرایمِ دَ
مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا؛ ۹ علاوه ازی چندین
شار ام بَلدِه اولادِه اِفرایمِ دَ مینکلِ مُلکِ اولادِه
مَنَسّی جدا شُدد، پگِ امزُو شارّا و اَغیلای شی.

۱۰ اونا کِنَعانی های ره که دَ جازر زندگی مُوِکد، هَی نَکد. پس اُمُو کِنَعانیا تا اِمروز دَ مینکلِ طایفَه اِفرایم زندگی مُونه، لیکن اونا وادار شُدِه که جَبری کار کُنه.

تقسیمِ طایفه مَنَسّی

۱ بعد ازو تقسیمِ طایفه مَنَسّی دَدِه شُد که او اوّلباری یوسُف بُود. دَ اولادِه ماخیر باچه اوّلباری مَنَسّی که آتِه جلعاد بُود، منطقای جلعاد و باشان رَسید، چراکه اونا مردای جنگی بُود. ۲ و بلده باقی باچه گونِ مَنَسّی ام دَ مُطابقِ اولادِ بابِه شی تقسیمِ زمی دَدِه شُد، یعنی بلده اولادِه اَبیعِزِر، اولادِه حِلِق، اولادِه اَسْرِیئیل، اولادِه شِکیم، اولادِه حِفِر و اولادِه شَمیداع. اینمی مردا باچه گونِ مَنَسّی باچه یوسُف بُود دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو.

۳ مگم صِلْفِحاد باچه حِفِر نوسِه جلعاد کوسِه ماخیر اولادِه مَنَسّی هیچ باچه نَدشت، بلکه تنها

چند دختر دشت؛ اینیا نام های دختران شی
 آسته: محله، نوعه، حُجَله، مِلکه و تِرِصه.
 ۴ اونا دَ پیشِ العازار پیشوا، یوشع باچه نون
 و رهبرِ آمده گفت: ”خداوند دَ موسیٰ امرِ کد
 که بلده ازمو دَ مینکلِ برارون مو مُلکِ بدیه.“
 پس دَ مُطابقِ حُکمِ خداوند یوشع بلده ازوا دَ
 مینکلِ برارونِ آته ازوا مُلکِ دَد. † ۵ دَ امزی
 رقم بلده طایفه مَنسی ده تقسیم رسید، علاوه
 از زمینِ جلعاد و باشان که دَ شرقِ دریای اُردُن
 آسته، ۶ چراکه دخترانِ اولاده مَنسی ام دَ مینکلِ
 باچه گونِ اولاده شی مُلکِ دَ دِست اُورد. آره،
 زمینِ جلعاد دَ شرقِ دریای اُردُن دَ باقی اولاده
 مَنسی تعلق گرفت.

۷ سرحدِ طایفه مَنسی از اَشیر تا مِکَمَت
 میرسید که دَ شرقِ شکیم آسته؛ بعد ازو
 ای سرحدِ طرفِ جنوبِ تا منطقه باشنده های

† ۱۷:۴ עדدها. ۷-۱:۲۷

عین-تپوچ مورفت. ^۸ زمینِ تپوچ مربوطِ طایفه
 منسی موشد، مگم شارِ تپوچ د سرحدِ منسی
 د اولادِه افرایم تعلقِ میگرفت. ^۹ بعد ازو ای
 سرحد د درّه قانه تاه موشد؛ شارای امزی جای
 د جنوبِ درّه د مینکلِ شارای منسی، مربوطِ
 طایفه افرایم موشد. سرحدِ طایفه منسی طرفِ
 شمالِ درّه مورفت و د دریای کته ختم موشد.
^{۱۰} جنوبِ درّه مربوطِ افرایم موشد و شمالِ شی
 مربوطِ منسی، و دریای کته سرحدِ ازوا بود؛
 د شمالِ سرحدِ ازوا د اشیر میرسید و د شرقِ د
 یساکار. ^{۱۱} د یساکار و اشیر طایفه منسی اینی
 شاراه دشت: بیت-شان و آغیلای شی، یبلعام
 و آغیلای شی، باشنده های دور و آغیلای شی،
 باشنده های عین-دور و آغیلای شی، باشنده
 های تعناخ و آغیلای شی و باشنده های مگیدو
 و آغیلای شی؛ د شمولِ سه تپه. ^{۱۲} لیکن اولادِه
 منسی باشنده های امزی شاراه هی نتست،
 بلکه کنعانیا اراده محکم دشت که د امزو

سرزمی دَ زندگی خُو اِدامه بَدیه. ۱۳ وختیکه
اِسرائیل قوی شُد، اونا کِنعانیا ره وادار کد که
کارِ جبری کنه، لیکن اونا ره بیخی بُر نکد.

درخاستِ اولادِه مَنسی و اِفرایم

۱۴ اولادِه یوسُف قد یوشع گپ زده گُفت: ”چرا
بلدِه مو فقط یگ تقسیم و یگ حصّه دَ عنوانِ
مُلکیتِ ددی، دَ حالیکه مویگ قومِ کُته اَستی،
قومی که تا آلی ره خُداوند مو ره بَرکت دده؟“
۱۵ یوشع دزوا گُفت: ”ازی که شُمو قومِ کُته
اَستید، دَ جنگل بُر شُنید و دَ اُونجی دَ سرزمینِ
فرزیا و رفائیا زمی ره بلدِه خُو پاک کنید،
چون کوهستونِ اِفرایم بلدِه شُمو تنگ اَسته.“
۱۶ اولادِه یوسُف گُفت: ”کوهستونِ اِفرایم بلدِه
مو بس نُمونه؛ ولے کِنعانی های که دَ دَرّه
زندگی مونه، گاڈی های آینی دَرّه، ام اُونای که
دَ بیت-شان و اَغیلای شی اَسته و ام اُونای که
دَ دَرّه یزرعیل اَسته.“ ۱۷ اوخته یوشع دَ خانوارِ

یوسف یعنی دَ طایفه های اِفرایم و مَنَسّی گفت:
 ”اَرے، شُمو یگ قومِ کُتِه اَسْتِید و زور-و-قُوتِ
 کَلو دَرِید؛ شُمو یگ تقسیمِ نَمیدَشْتِه بَشِید،
 ۱۸ بَلکِه کوهستو ام از شُمو مُوشه. اگرچه اُو
 یگ جنگل اَسْتِه، لیکن شُمو میتنید اُو ره پاک
 کُنید و تا دُورترین نُقطِه شی ره صَاحِب شُنید.
 اَرے، شُمو باید کِنعَانیَا ره هَی کُنید، اگرچه اونا
 گاڈی های آینی دَرِه و زورثو-و-قوی ام اَسْتِه.“

تقسیمِ باقی زمینا

۱ اوخته پگِ جماعتِ بنی اسرائیل دَ
 شیلوه جم شد و خیمه ملاقات ره
 دَ اُونجی ایستلجی کد، چُون سرزمینِ کِنعان
 دَ تَصَرَفِ ازوا دَر اَمُدُد. ۲ لیکن دَ مینکلِ بنی
 اسرائیل هفت طایفه بُود که مُلکِ ازوا هنوز
 تقسیم نَشُدُد. ۳ پس یوشع دَ بنی اسرائیل گفت:
 ”شُمو تا کی تُمبلی مُونید و داخِل نَمورید تا
 سرزمینی ره که خُداوند، خُدای بابِه کَلونای شُمو

دَز شُمُو دَدَه، تَصْرَفْ كُنِيد؟ ^۴ از هر طایفه سه
 نفر اِنْتِخَابْ كُنِيد و ما اونا ره رِبِی مُونُم تا دَ امزُو
 سرزَمی بگرده و مُلک ره دَ نَظَرِ گِرِفْتَه مُشَخَّص
 كُنَه و دُوباره پیشِ ازمه بیه. ^۵ اونا امُو زَمی ره
 دَ هفت حِصَّه تقسیم كنه. یهُودا دَ سرزَمین خُو دَ
 جَنُوبِ باقی بُمَنه و اولادِه یوسُف دَ سرزَمین خُو
 دَ شَمال. ^۶ شُمُو زَمی ره دَ هفت حِصَّه تقسیم
 كده مُشَخَّصْ كُنِيد و امُو نَوِشْتَه ره دَ اِینجی
 پیشِ ازمه بیرید و ما دَ اِینجی دَ حُضُورِ خُداوند،
 خُدا ی مو بَلدِه شُمُو پِشک مِیندَزُم. ^۷ لاویا دَ
 مینکل شُمُو هیچ مُلک-و-زَمی نَمِیدَشْتَه بَشَه،
 چُون پیشوایی از طرفِ خُداوند تقسیمِ ازوا آسته؛
 و جاد و رَثوبین قد نِیم طایفه مَنَسِی مُلک خُو
 ره که مُوسی خِدْمَتگَارِ خُداوند دَزوا دَد، دَ او
 طرفِ دریای اَرْدُن دَ سَمَتِ شَرْقِ گِرِفْت.

^۸ وختی امُو نفرا باله شُدِه رِبِی شُد، یعنی امُو
 کسای که بَلدِه مُشَخَّصْ کدُونِ زَمی مورفت،
 یوشع دَزوا اَمْر كده گُفت: ”بورید، دَ امزُو

سرزمی بگردید و مُشَخَّص کده دُوباره پیش ازمه
 بیید و ما دَ اینجی دَ شیلوه دَ حُضُورِ خُداوند بلده
 شُمو پِشک میندَزُم. ”^۹ پس اُمُو نفرا رفت و دَ
 امزُو سرزمی گشت و اُو ره دَ مُطابِقِ شارای
 شی دَ هفت حِصّه تقسیم کده دَ یگ طومار
 مُشَخَّصات شی ره نوشته کد و دُوباره دَ پیش
 یوشع دَ خیمه گاه دَ شیلوه آمد. ^{۱۰} اوخته یوشع دَ
 شیلوه دَ حُضُورِ خُداوند بلده ازوا پِشک اندخت
 و دَ اُمونجی زمی ره بلده بنی اسرائیل دَ مُطابِقِ
 پِشک های ازوا تقسیم کد.

تقسیم طایفه بنیامین

^{۱۱} پِشکِ اوّل بلده طایفه بنیامین دَ مُطابِقِ
 اولادِ بابه های شی بُر شد. تقسیمِ زمینِ ازوا
 دَ مینکلِ اولاده یهودا و اولاده یوسف اُفتد.
^{۱۲} طرفِ شمالِ سرحدِ ازوا از دریای اُردُن شروع
 موشد و ای سرحد دَ دامنه اربحا طرفِ شمال
 باله مورفت و سُون غُرب رفته دَ کوهستو

بُر مُوشُد و دَ بیابونِ بَیت-آونِ خَتم مُوشُد.
 ۱۳ ازونجی ای سرحد دَ لوز تیر مُوشُد، طرفِ
 جنوبِ دَ دامنه لوز، یعنی دَ بَیت-ئیل؛ بعد ازو
 سرحد تاه شده دَ عطاروت-آدار مورفت که دَ
 جنوبِ کوهِ بَیت-حورونِ تینه آسته. ۱۴ ازونجی
 سرحدِ ادامه پیدا مُوکد و دَ سَمَتِ غَرَبِ دَور
 مُوخورد و از کوهی که رُوی دَ رُوی بَیت-حورون
 بُود، سُونِ جنوبِ مورفت و دَ قَرِیت-بَعل،
 یعنی قَرِیت-یعاریم که یکی از شارای اولادِه
 یهُودا آسته خَتم مُوشُد. ای سرحدِ غَربی ازوا
 بُود. ۱۵ سرحدِ جنوبی ازوا از آخِرین نُقطه
 قَرِیت-یعاریم شُروع مُوشُد و سُونِ غَرَبِ رفته
 دَ چَشمه آوهای نِفَتَوحِ مِیرَسِید. ۱۶ ازونجی ای
 سرحد دَ پَیدَمونِ کوهی که رُوی دَ رُوی دَرّه
 باچِه هِنوم دَ شَمالِ دَرّه رِفائیا آسته، تاه مورفت
 و دَ دَرّه هِنوم دَ جنوبِ دامنه یبوسیا رفته دَ
 عین-روگل تاه مُوشُد. ۱۷ بعد ازو طرفِ شمال
 ادامه پیدا کده، سُونِ عین-شَمسِ مورفت و دَ

جلیلوت که رُوی دَ رُوی کوتلِ اَدْمِیمِ آسته، بُر
 مُوشُد و ازونجی دَ سنگِ بوَهَنِ باچه رُوبین
 تاه میمَد. ۱۸ بعد ازو دَ دامنه بیت-عَرَبه سُون
 شمال تیر شده دَ دشت تاه مُوشُد. ۱۹ و سرحد
 دَ شَمالِ دامنه بیت-حُجله تیر مُوشُد و دَ خلیج
 شمالی دریای مُرده دَ آخِرین نُقطه جنُوبی دریای
 اَرْدُن ختم مُوشُد. ای سرحدِ جنُوبی ازوا بُود.
 ۲۰ و دریای اَرْدُن سرحدِ شرقی ازوا ره تشکِیل
 میدَد. ای مُلکِ اولادِه بنیامین بُود دَ مُطابق
 اولادِ بابِه های ازوا و سرحدای ازوا که دَ هر
 طرفِ مُلکِ ازوا قرار دَشت.

۲۱ اینیا شارای طایفه اولادِه بنیامین دَ
 مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا آسته: اَربحا،
 بیت-حُجله، عَمیق-قَصِیص، ۲۲ بیت-عَرَبه،
 صِمارایم، بیت-ئیل، ۲۳ عَویم، فاره، عُفره،
 ۲۴ کَفَر-عمونی، عُفنی و جابَع. دوازده شار
 قد اَغیلای شی. ۲۵ جَبعون، رامه، بَیروت،
 ۲۶ مِصفه، کَفیره، موصه، ۲۷ راقم، یرفَعیل،

تَرَاله، ^{۲۸} صَيْلَع، أَلِف، شَارِ يَبُوسِيَا يَعْنِي
 اورشليم، جِبْعَه و قِرِيَت-يَعَارِيْم. چارده شار قد
 آغِيلَاي شِي. اِي بُود مُلْكِ اَوْلَادِه بِنِيَامِيْن دَ
 مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَاي ازوا.

تَقْسِيْمِ طَايِفِه شِمْعُون

۱۹
 ۱ پِشْكِ دَوَمِ بَلَدِه شِمْعُون بُرُ شُد،
 يَعْنِي بَلَدِه طَايِفِه اَوْلَادِه شِمْعُون دَ
 مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَاي ازوا. تَقْسِيْمِ ازوا دَ مِيْنَكَلِ
 مُلْكِ اَوْلَادِه يَهُودَا رَسِيْد. ^۲ و اِيْنِي جَايَا شَامِلِ
 مُلْكِ ازوا شُد: بَعِيْر-شَبْع، يَعْنِي شَبْع، مَوْلَادِه،
^۳ حَصْر-شُوْعَال، بَالِح، عِصْم، ^۴ اِلْتَوْلَد، بَتُول،
 حُرْمَه، ^۵ صِقْلَگ، بَيْتِ مَرَكَبُوْت، حَصْر-سُوْسَه،
^۶ بَيْتِ-لِبَاعُوْت و شَارُوْحِن. سِيْزْدَه شار قد
 آغِيلَاي شِي. ^۷ عِيْن، رِمُوْن، عَاتِر و عَاشَان.
 چار شار قد آغِيلَاي شِي؛ ^۸ و پِگِ آغِيلَاي دِيْگِه
 كِه دَ گِرْد-و-بَرِ امْزِي شَارَا تَا بَعَلْت-بَعِيْر بُود،
 يَعْنِي تَا رَامِه جَنُوبِي. اِي بُود مُلْكِ طَايِفِه اَوْلَادِه

شِمعون دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابه های ازوا. ^۹ تقسیمِ
 اولادِ شِمعون از مُلکِ اولادِ یهُودا گرفته شد،
 چون مُلکِ اولادِ یهُودا بلده ازوا غدر کلو بود.
 پس اولادِ شِمعون تقسیمِ خُوره دَ مینکلِ مُلکِ
 ازوا گرفت.

تقسیمِ طایفه زبولون

^{۱۰} پشکِ سِومِ بلده اولادِ زبولون دَ مُطابِقِ
 اولادِ بابه های ازوا بُر شد. سرحدِ مُلکِ ازوا
 تا سارید میرسید. ^{۱۱} سرحدِ ازوا طرفِ غَرَب تا
 مَرَعَله باله مورفت و دَ دباشِت گت شده تا درّه
 که رُوی دَ رُوی یُقنعام آسته، میرسید. ^{۱۲} و از
 سارید سُونِ آفتو بُرشد طرفِ شَرَقِ دَورِ مُوخورد
 و تا سرحدِ کسلوت-تابور مورفت و دَ دابرت
 رفته تا یافیع میرسید. ^{۱۳} ازونجی طرفِ شَرَق تا
 جت-حِفر و عت-قاصین تیر شده دَ رِمون مورفت
 و سُونِ نیعه دَورِ مُوخورد. ^{۱۴} بعد ازو سرحد
 دَ شمالِ دَوره زده تا حناتون مورفت و دَ درّه

یَفْتَح-ئیل خَتَم مُوشُد. ۱۵ قَطَه، نَهَلال، شِمرون،
 یَدَله و بَیت-لَحَم ام مَرَبُوطِ ازوا مُوشُد. دوازده
 شار قد آغیلای شی. ۱۶ ای بُود مُلکِ اولادِه
 زَبُولون دَ مُطابِقِ اولادِ بابَه های ازوا، شارا و
 آغیلای شی.

تقسیم یساکار

۱۷ پَشکِ چارُم بَلدِه یساکار بُر شُد، یعنی
 بَلدِه اولادِه یساکار دَ مُطابِقِ اولادِ بابَه های
 ازوا. ۱۸ اینی شارا شاملِ سرزمینِ ازوا مُوشُد:
 یزرعیل، کِسلوت، شُونم، ۱۹ حَفارایم، شیئون،
 اناحَرَت، ۲۰ رَییت، قِشیون، اَبص، ۲۱ رِمِت،
 عین-گَنیم، عین-حَدَه و بَیت-فَصیص. ۲۲ سرحدِ
 ازوا دَ کوهِ تابور، شَحَصیمه و بَیت-شَمس
 مِیرَسید و دَ دریای اُردُن خَتَم مُوشُد. شونزده
 شار قد آغیلای شی. ۲۳ ای بُود مُلکِ طایفه
 اولادِه یساکار دَ مُطابِقِ اولادِ بابَه های ازوا،
 شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه آشیر

۲۴ پَشْکِ پَنْجُمِ بَلَدِ طَایِفِهِ اَوْلَادِهِ اَشِیْرِ دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِهِ هَایِ اَزْوَا بُرْ شُد. ۲۵ اِیْنِی شَارَا شَامِلِ سِرْزَمِیْنِ اَزْوَا مُوْشُد: حِلَقَتِ، حَلِی، بَطْنِ، اَخْشَافِ، ۲۶ اَلْمَلِکِ، عَمْعَادِ وَ مِشَالِ. سِرْحَدِ اَزْوَا طَرْفِ غَرْبِ دَ کَوْهِ کَرْمَلِ وَ شِیْحُورِ لِبْنِهِ مِیْرَسِیْدِ. ۲۷ بَعْدِ اَزْوَ طَرْفِ شَرْقِ دَوْرِ خُورْدِهِ دَ بَیْتِ-دَاگوْنِ مَوْرَفْتِ وَ دَ زَبُوْلُوْنِ وَ دَرَّهِ یَفْتَحِ-بَیْلِ گُتْ شُدِهِ سُوْنِ شَمَالِ تَا بَیْتِ-عَمِیْقِ وَ نَعِیْئِیْلِ مِیْرَسِیْدِ؛ اَزْوَ نَجِی طَرْفِ چَپِ اِدَامِهِ پَیْدَا کَدِهِ دَ کَابُوْلِ، ۲۸ عَبْدُوْنِ،^a رِحُوْبِ، حَمُوْنِ وَ قَانِهِ مَوْرَفْتِ تَا صَیْدُوْنِ بُزْرُگِ. ۲۹ بَعْدِ اَزْوَ سِرْحَدِ سُوْنِ رَامِهِ دَوْرِ خُورْدِهِ دَ شَارِ دِیُوَالْدَارِ صُوْرِ مِیْرَسِیْدِ وَ اَزْوَ نَجِی طَرْفِ حَوْصِهِ دَوْرِ مُوْخُورْدِ

^a ۱۹:۲۸ دَ جَایِ «عَبْدُوْنِ» دَ بَعْضِی نُسْخِهِ هَا «عَبْرُوْنِ»

و آخر شی د پالوی دریای کته د منطقه آخزب،
 ۳۰ عمه، آفیق و رحوب میرسید. بیست و دو
 شار قد آغیلای شی. ۳۱ ای بود ملک طایفه
 اولاده اشیر د مطابق اولادِ بابہ های ازوا، شارا
 و آغیلای شی.

تقسیم طایفه نفتالی

۳۲ پشک ششم بلده نفتالی بر شد، یعنی بلده
 اولاده نفتالی د مطابق اولادِ بابہ های ازوا.
 ۳۳ سرحدِ ازوا از حلف، از درخت بلوطی که
 د صعنیم آسته شروع موشد و د آدمی-نقب
 و بینعیل ادامه پیدا کده تا لقوم میرسید و
 د دریای اردن ختم موشد. ۳۴ بعد ازو ای
 سرحد سون غرب د ازنوت-تابور دور موخورد
 و ازونجی د حقوق رفته د جنوب قد زبولون،
 د غرب قد اشیر و د شرق قد شار یهود
 د نزدیک دریای اردن گت موشد. ۳۵ شارای
 دیوالدار ازوا صدیم، صیر، حمت، رقت، کنرت،

^{۳۶} آدامه، رامه، حاصور، ^{۳۷} قادیش، ادرعی،
 عین-حاصور، ^{۳۸} یرون، مِگَدَل-ئیل، حوریم،
 بَیت-عَنات و بَیت-شَمس بُود. نوزده شار قد
 آغیلای شی. ^{۳۹} ای بُود مُلکِ طایفه اولادِه
 نَفتالی دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا، شارا و
 آغیلای شی.

تقسیم طایفه دان

^{۴۰} پَشکِ هفتمِ بلده طایفه اولادِه دان دَ
 مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا بُر شد. ^{۴۱} اینی
 شارا شاملِ سرزمینِ ازوا موشد: صُرعه،
 اِشتائول، عیر-شَمس، ^{۴۲} شَعَلِین، آیالون،
 یتله، ^{۴۳} ایلون، تِمَنه، عِقرون، ^{۴۴} اِلتقیه،
 گِبَتون، بَعله، ^{۴۵} یهُود، بَنی-بَرَق، جَت-رِمون،
^{۴۶} میاه-یِرَقون و رَقون قد سرحدی که رُوی دَ
 رُوی یافا آسته. ^{۴۷} وختیکه اولادِه دان مُلک
 خُوره دَ دِست آورده نَتَنست، اونا رفته قد لِشِم
 جنگ کد و اوره گِرِفت. اونا اوره قد دَمِ شمشیر

زده تَصْرُف کد و دَز شی جای-د-جای شُد و لِشِم
 ره دان نام کد، مُطابِقِ نامِ دان که بابِه کَلونِ ازوا
 بُود. ^{۴۸} ای بُود مُلکِ طایفه اولادِه دان دَ مُطابِقِ
 اولادِ بابِه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیمِ یوشع

^{۴۹} وختیکه اونا زمی ره دَ مُطابِقِ حصّه های
 شی تقسیم کده فارغ شُد، بنی اسرائیل دَ مینکل
 خویگ تقسیم دَ یوشع باچه نُون دَد. ^{۵۰} دَ مُطابِقِ
 امرِ خُداوند، اونا اُمو شار ره که او طلب کد،
 یعنی تِمَنه-سارح ره دَ کوهستونِ اِفرایم دَزو دَد.
 یوشع اُمو شار ره آباد کد و دَز شی جای-د-جای
 شُد.

^{۵۱} اینمیا جای های بُود که اِعازار پیشوا قد
 یوشع باچه نُون و کُته کَلونای طایفه های بنی
 اسرائیل دَ شیلوه دَ حُضورِ خُداوند دَ دانِ درگه
 خیمه مُلاقات دَ وسیله پشک تقسیم کد. دَ امزی
 رقم اونا تقسیم کدونِ زمی ره تکمیل کد.

شارای پناهگاه

۲۰
۱ اوخته خُداوند قد یوشع گپ زده
گفت: ۲ "دَ بَنی اسرائیل بُگی،
'شارای پناهگاه ره که ما دَ باره ازوا دَ وسیله
مُوسیٰ قد شُمو توره گُفتم، بلده خُو تعین کنید
۳ تا کسی که یگ آدم ره سهواً و بدُونِ قَصد
مُوکشه بَتنه دَ اُونجی دُوتا کنه و اونا بلده شُمو
پناهگاه بَشه از دِستِ اِنْتِقامِ گِیرنده خون. ۴ قاتِل
باید دَ یکی امزو شارا دُوتا کنه و دَ دانِ درگه
شار ایسته شُده قضیه خُو ره دَ گوشِ ریش
سفیدای شار بَرسنه و اونا او ره دَ مَنه شار دَ
پیش خُو بُرده دَزُو جای بدیه تا او قد ازوا بُمَنه.
۵ و اگه اِنْتِقامِ گِیرنده خون از دُمبالِ ازو بیه،
اونا نَباید قاتِلِ ره دَ دِستِ ازو تسلیم کنه، چراکه
او همسایه خُو ره نافامیده کُشته و پیش ازو قد
شی دُشمنی نَدشته. ۶ قاتِلِ باید تا غَیتیکه دَ
محاکمه دَ حُضُورِ جماعت ایسته مُوشه دَمزُو

شار بُمَنه و بعد از محاکمه خُو تا وختِ فَوْت
کدونِ پیشوای بزرگِ امزو زمان از شار بُر نَشَنه.
بعد از و قاتِلِ مِیتنه که دُوباره دَ شار و خانِه خُو
بِییه، دَ شاری که از شی دُوتا کُدُد. ”

۷ پس بَنیِ إِسْرَائِیلِ قَادِشِ رِه دَ جِلِیلِیَه دَ
کوهِستونِ نَفْتَالِی، شِکِیمِ رِه دَ کوهِستونِ اِفْرَائِیمِ
و قَرِیْتِ-أَرْبَعِ یعنی حِبرونِ رِه دَ کوهِستونِ یَهُودا
جدا کد. ^۸ و دَ شَرِقِ دَرِیایِ اُردُنِ سُونِ شَرِقِ
أَرِبْحَا، بَاصِرِ رِه که دَ بَیابو دَ آواری بُود و مَرَبُوطِ
طَایِفَه رَثوِیینِ مُوشُد، رَاموتِ رِه دَ جِلْعَادِ که از
طَایِفَه جَادِ بُود و جَوْلَانِ رِه دَ بَاشَانِ که از طَایِفَه
مَنْسَی بُود تَعِیِینِ کد. ^۹ اِینْمِیا شَارایِ بُود که
بَلَدِه پَگِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ و بَیگَنه گونی که دَ مِینِکَلِ
ازوا زِنْدَگِیِ مُوکَدِ تَعِیِینِ شُد، تا هَر کَسِیِ که
یَگِ نَفَرِ رِه سَهوًّا بَکُشَه بَتَنَه دَ اُونَجِیِ دُوتا کَنه
و تا غَیْتِیکَه دَ مَحَاکَمَه دَ حُضُورِ جَمَاعَتِ اِیستَه
نَشُدَه، از دِستِ اِنْتِقامِ گِیرِنْدِه خُونِ کُشْتَه نَشَنه.

شارای لاویا

۱ اوخته کتّه کلونای اولادِ بابّه های
لاویا دَ پیشِ العازار پیشوا، یوشع
۲۱
باچه نُون و کتّه کلونای اولادِ بابّه های بَنی
اسرائیل آمد^۲ و دزوا دَ شیلوه دَ سرزمینِ کنعان
گُفت: ”خُداوند دَ وسیله مُوسیٰ امر کد که شارا
بلدّه زندگی کدو و علفچرها بلدّه چارپایای مو
دز مو دده شنه.“^۳ پس دَ مطابقِ امرِ خُداوند
بَنی اسرائیل اینی شارا ره قد علفچرهای شی
از مُلک خُو دَ لاویا دَد:

۴ پشکِ اوّل بلدّه اولادِ بابّه های قَهاتیا بُر شُد.
دَ لاویای که اولادّه هارون پیشوا بُود، سیزده
شار از طایفه یهُودا، طایفه شِمعون و طایفه
بنیامین دَ وسیله پشک رَسید.^۵ و دَ باقی اولادّه
قَهات دَه شار از اولادِ بابّه های طایفه اِفرایم،
طایفه دان و نیم طایفه مَنسی رَسید.

۶ دَ اَوْلَادِه جَرشون سیزده شارِ از اَوْلادِ بابه
های طایفه یساکار، طایفه اشیر، طایفه نَفتالی و
نیم طایفه مَنْسسی دَ باشان دَ وَسِیلَه پَشک رَسید.
۷ دَ اَوْلَادِه مِراری دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابه های ازوا
دوازده شار از طایفه رثوبین، طایفه جاد و طایفه
زبُولون رَسید.

۸ دَ امزی رقم بنی اسرائیل امی شارا و
علفچرهای شی ره دَ وَسِیلَه پَشک دَ لاویا دَد،
امو رقم که خُداوند دَ وَسِیلَه مُوسیٰ امر کَدَد. †
۹ از طایفه یهُودا و طایفه شِمعون اینی شارا
ره که نام شی گِرِفته مُوشه، دَد. ۱۰ امی شارا
دَ اَوْلَادِه هارون دَ یکی از اَوْلادِ بابه های قَهاتیا
که اَوْلادِه لاوی بُود، تعلق گِرِفْت، چراکه پَشکِ
اوّل بلده ازوا بُر شد. ۱۱ اوّلین شار که دزوا
دده شد قَریت-أربع یعنی حبرون دَ کوهستون
یهُودا قد علفچرهای گِرد-و-بَر شی بُود. أربع

---

† ۲۱:۸ عددها. ۸-۱:۳۵

آتِه عَنَاق بُود. ^{۱۲} لِيكِن زَمِيناي شار و آغِيلاي
 شِي دَ كَالِيْب باچِه يَفُنَّه دَ عِنَوانِ مُلْكِيَتِ دَدِه شُد.
^{۱۳} تمامِ شاراي كه دَ اولادِه هارُون پيشوا دَدِه
 شُد اينيا بُود: حَبْرُون كه شارِ پناهگاهِ بَلدِه قاتِلِ
 آستِه، قَد علفچَرهاي شِي، لِبْنِه قَد علفچَرهاي
 شِي، ^{۱۴} يَتِيرِ قَد علفچَرهاي شِي، اِشْتِمَوْعِ قَد
 علفچَرهاي شِي، ^{۱۵} حَوْلُونِ قَد علفچَرهاي شِي،
 دَبِيرِ قَد علفچَرهاي شِي، ^{۱۶} عِينِ قَد علفچَرهاي
 شِي، يَطَه قَد علفچَرهاي شِي و بَيْتِ-شَمَسِ قَد
 علفچَرهاي شِي؛ يَعمَنِي نُه شارِ از طايِفِه يَهُودِا و
 شِمَعُونِ دَزِوا دَدِه شُد.

^{۱۷} و از طايِفِه بِنِيامِينِ، جِبَعُونِ قَد علفچَرهاي
 شِي، جِبَعِ قَد علفچَرهاي شِي، ^{۱۸} عَناتوتِ قَد
 علفچَرهاي شِي و عَلمُونِ قَد علفچَرهاي شِي
 دَدِه شُد. جُمْلَه چار شارِ. ^{۱۹} پَگِ شاراي اولادِه
 هارُون پيشوا سيزده شارِ قَد علفچَرهاي خُو بُود.
^{۲۰} مَگَمِ دَ باقِي اولادِ بابِه هاي قُهاْتِيا، يَعمَنِي
 دَ لاويايِ كه اولادِه قُهاْتِ بُود شارايِ تَقْسِيمِ

شُد که از طایفه افرایم بُود. ^{۲۱} پس شکیم که
شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، د کوهستون افرایم
قد علفچرهای شی، جازر قد علفچرهای شی،
^{۲۲} قبصایم قد علفچرهای شی و بیت حورون قد
علفچرهای شی دزوا دده شُد. جمله چار شار.
^{۲۳} از طایفه دان، التقی قد علفچرهای
شی، جیتون قد علفچرها شی، ^{۲۴} ایلون قد
علفچرهای شی و جت-رمون قد علفچرهای شی
دده شُد. جمله چار شار.

^{۲۵} از نیم طایفه منسی، تعنک قد علفچرهای
شی و جت-رمون قد علفچرهای شی دده شُد.
جمله دو شار. ^{۲۶} پگ شارای باقی اولادِ بابِه
های قهاتی قد علفچرهای خو ده شار بُود.

^{۲۷} د اولادِه جرشون که یکی از اولادِ بابِه
های لاویا بُود، از نیم طایفه منسی، جولان
د باشان که شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد
علفچرهای شی و بعشتره قد علفچرهای شی
دده شُد. جمله دو شار. ^{۲۸} از طایفه یساکار،

قِشْيُونِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي، دَابِرَه قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي،^{۲۹} يِرْمُوتِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي و عَيْنِ-كَنِيمِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي دَدَه شُد. جُمَلَه چار شار. ^{۳۰} از طَايِفَه اَشِير، مِشَالِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي، عِبْدُونِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي، ^{۳۱} حِلَقَاتِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي و رِحُوبِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي دَدَه شُد. جُمَلَه چار شار. ^{۳۲} از طَايِفَه نَفْتَالِي، قَادِشِ دَ جَلِيلِيَه كِه شارِ پِناهِگَاهِ بَلَدِه قَاتِلَا اَسْتَه، قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي، حَمُوتِ-دُورِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي و قَرْتَانِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي دَدَه شُد. جُمَلَه سِه شار. ^{۳۳} تَمَامِ شارايِ اَوْلَادِ بَابَه هَايِ جِرَشُونِي قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ حُو سِيزَدَه شار بُوَد.

^{۳۴} دَ اَوْلَادِ بَابَه هَايِ مِرَارِي كِه باقِي لَاويَا بُوَد، از طَايِفَه زِبُولُون، يُقْنَعَامِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي، قَرْتَه قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي، ^{۳۵} دِمْنَه قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي و نَحْلَالِ قَدِ عِلْفِچَرَهَايِ شِي دَدَه شُد. جُمَلَه چار شار. ^{۳۶} از طَايِفَه رَثُوبِين،

باصِرِ قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی، یَهْصَه قَدِ عِلْفِچَرهَایِ
 شِی، ^{۳۷} قَدِیموتِ قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی و مِیْفَعَه
 قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی دَدَه شُد. جُمْلَه چارِ شارِ.
^{۳۸} از طایفَه جادِ، راموتِ دَ جِلْعادِ که شارِ
 پِناهِگاهِ بِلْدَه قاتِلَا اَسْتَه، قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی،
 مَحْنایِیمِ قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی، ^{۳۹} حِشْبونِ قَدِ
 عِلْفِچَرهَایِ شِی و یَعزیرِ قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی دَدَه
 شُد. جُمْلَه چارِ شارِ. ^{۴۰} پِگِ شارایِ اَوْلادِ بابَه
 هایِ مِراری، یعنی شارایِ باقیِ اَوْلادِ بابَه هایِ
 لاوی که دَزوا تَقسِیمِ شُد، دوازده شارِ بُوَد.

^{۴۱} پِگِ شارایِ لاویا دَ مینکلِ مَلکِ بَنیِ
 اِسْرائیلِ چلِ و هشتِ شارِ قَدِ عِلْفِچَرهَایِ شِی
 بُوَد. ^{۴۲} هَر کُدَمِ امزیِ شارَا دَ گِرْد-و-بَرِ خُو
 عِلْفِچَرِ دَشتِ؛ پِگِ امزیِ شارَا امی رَقْمِ بُوَد.

^{۴۳} پَس خُداوندِ پِگِ سِرْزَمینِی رَه که دَ
 بابَه کَلونایِ ازوا قَسْمِ خورده بُوَد که دَزوا مِیدیه
 دَ بَنیِ اِسْرائیلِ دَدِ و اونا اُو رَه تَصْرُفِ کده
 دَزِ شِی جَی-دَ جَی شُد. ^{۴۴} و خُداوندِ دَزوا از

هر طرف آرامی دَد، امو رقم که د بابه کلونای ازوا
 قسم خورده بُود؛ یگ دُشمنِ ازوا ام نَتَنِست
 که د برابرِ ازوا ایسته شُنه، چراکه خُداوند
 یگ دُشمنای ازوا ره د دِستِ ازوا تسلیم کد.
 ۴۵ از یگ وعده های خُوب که خُداوند د خانوارِ
 اسرائیل دده بُود، یگ شی ام ناپوره شُده نَمند،
 بلکه یگ شی پوره شُد.

پس رفتونِ طایفه های شَرَقِ دریای اُردُن

۱ اوخته یوشع رئوبینیا، جادیا و نیم
 ۲ طایفه مَنَسّی ره کوی کد و دزوا
 ۳ شمو امر کُدد، شمو د جای اُوردید و از مه ام د
 تمام چیزای که دز شمو امر کُدم، اطاعت کدید؛
 ۴ شمو برارون خُو ره د دورونِ امزی روزای
 کلو تا امروز ایله نکدید، بلکه وظیفه ره که
 خُداوند، خُدای شمو دز شمو دده بُود، انجام
 ددید. ۴ آلی خُداوند، خُدای شمو د برارون شمو

آرامی دده، امو رقم که دزوا وعده کدد. پس
 آلی شمو میتنید دور بخورید و د خیمه های
 خو د سرزمینی که ملک شمو آسته بورید، د
 سرزمینی که موسی خدمتگار خداوند د او طرف
 دریای اردن دز شمو دد. ^۵ لیکن خوب فکر خو
 ره بگیرید که حکم و شریعتی ره که موسی
 خدمتگار خداوند دز شمو امر کده، د جای بیرید
 تا خداوند، خدای خو ره دوست بدنید، د مطابق
 تمام راهها-و-طریقهای ازو رفتار کنید، احکام
 ازو ره نگاه کنید، دزو محکم بچسپید و قد
 تمام دل و تمام جان خو او ره خدمت کنید. ”
^۶ پس یوشع اونا ره برکت دده رخصت کد و اونا
 د خیمه های خو رفت.

^۷ د نیم طایفه منسی، موسی د باشان ملک
 دده بود و د نیم دیگه شی یوشع د ای طرف
 دریای اردن د سمت غرب د مینکل برارون
 اسرائیلی ازوا ملک دد. وختیکه یوشع اونا ره
 د خیمه های ازوا ربی موکد، اونا ره برکت

دَد^۸ و دَزُوا كُفْتُ: ”قد مال-و-دَوْلَتِ كَلُو، قد چارپایای بے حساب، قد نُقْرَه، طِلَّا، برونز، آین و کالای پَرِیمو پس دَ خیمه های خُو بورید و وُلْجَه دُشمنای خُو ره قد برارون خُو تقسیم کنید.“^۹ پس اولادِه رثوین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنَسّی از پیشِ بنی اسرائیل که دَ شیلوه دَ سرزمینِ کِنعان بُود، رِبی شُد تا دَ سرزمینِ جِلعاد، دَ سرزمینِ خودون خُو که دَ امرِ خُداوند دَ وسیله مَوْسیٰ صَاحِب شُدَد بوره.

جَنجَال دَ بارِه قُرْبانگَهِ نَو

^{۱۰} وختیکه اولادِه رثوین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنَسّی دَ نزدیکِ دریای اَرْدُن رسید و هنوز دَ سرزمینِ کِنعان بُود، اونا دَ اُونجی دَ بَغْلِ دریای اَرْدُن یگ قُرْبانگَهِ آباد کد، یگ قُرْبانگَهِ غَدْر کُتَه و نُمایان.^{۱۱} بنی اسرائیل دَ غَرِبِ دریای اَرْدُن شَنِید که اونه، اولادِه رثوین، اولادِه جاد و نیم طایفه مَنَسّی دَ شُرُوعِ سرزمینِ

کِنعان دَ نَزْدِیکِ دِربایِ اَرْدُن دَ طَرفی کِه از بَنیِ
اِسْرائیلِ غَربِی اَسْتِه، یِگ قُربانگاہ اَباد کَدِه.
۱۲ وختی بَنیِ اِسْرائیل اَمی خَبر رِه شَنِید، پَگِ
جَماعتِ بَنیِ اِسْرائیل دَ شیلوهِ جَم شُد تا دَ خِلافِ
ازوا دَ جَنگ بوره.

۱۳ پَس بَنیِ اِسْرائیل فینحاس باچِه اِلعازار
پیشوا رِه دَ پیشِ اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و نیم
طایفِه مَنَسی دَ سرزمینِ جلعاد رَی کد ۱۴ و قد
ازو قتی دِه رهبر رِه رَی کد، یعنی یِگ رهبر از
هر طایفِه اِسْرائیل کِه هر کُدَم ازوا کُتِه اولادِ بابِه
خُو و سرکرده دِسته های هزار نفری دَ مینکل
بَنیِ اِسْرائیل بُوَد.

۱۵ اونا دَ پیشِ اولادِه رَثوبین، اولادِه جاد و
نیم طایفِه مَنَسی دَ سرزمینِ جلعاد اَمَد و قد
ازوا گپ زده گُفت: ۱۶ ”پَگِ جَماعتِ خُداوند
اینی رقم مَوگِیِه: اِی چی خیانت اَسْتِه کِه شُمو
دَ ضِدِ خُداِیِ اِسْرائیل کَدید و اِمروز از پیروی
خُداوند رُوی گَشْتَنَدید؟ چِرا دَ وَسیلِه اَباد کَدون

قربانگاه بلده خو امروز دَ ضِدِ خُداوند شورش
 کدید؟ † ۱۷ آیا گناهی که دَ فِغوراً از مو سر
 زد کم بود، گناهی که تا امروز خودون ره ازو
 پاک نکده و بخاطر ازو دَ بِلِه جماعتِ خُداوند
 بلا آمد، ۱۸ که امروز شُمو بسم میخاهید از
 پیروی خُداوند رُوی بگردنید؟ اگه شُمو امروز دَ
 ضِدِ خُداوند شورش کنید، اُو صَباح دَ بِلِه پگ
 جماعتِ اسرائیل غَضَب مونه.

۱۹ ولے اگه زمینِ مُلک شُمو نَجِس آسته، دَ اُو
 طرف دَ سرزمینِ خُداوند تیر شُنید، دَ سرزمینی
 که جایگاهِ خُداوند ایسته یه و دَ مینکلِ ازمو
 بلده خو مُلک بگیریید. لیکن دَ ضِدِ خُداوند و
 دَ ضِدِ ازمو شورش نکنید و بغیر از قربانگاه
 خُداوند، خُدا ی مو بلده خو قربانگاه آباد نکنید.
 ۲۰ آیا عَخان باچه زارح دَ باره چیزای که بلده

۱۲:۵-۶، ۱۳-۱۴، ۲۶.

† ۲۲:۱۶ تشنیه

† ۲۲:۱۷ عددها ۹-۱-۲۵

نابود شدو وقف شده بود خیانت نکد و غضب
خداوند د بله پگ جماعت اسرائیل نمَد؟ د یاد
شمو بَشه که تنها او بخاطر گناه خو از بین
نرفت. ” †

۲۱ اوخته اولادِه رثوبین، اولادِه جاد و نیم
طایفه منسی د جواب سرکرده های دسته های
هزار نفری اسرائیل گفت: ۲۲ ” خداوند، خدای
خدایو! خداوند، خدای خدایو! او میدنه و
اسرائیل ام بدنه که اگه ای کار مو از روی
سرکشی یا خیانت د خداوند بوده بَشه، امروز
مو ره ایله نکنه! ۲۳ اگه مو بلده خو قربانگاه
ره بخاطری آباد کده بشی که از پیروی خداوند
روی بگردنی یا د بله شی قربانی سوختنی،
هدیه غله-و-دانه و قربانی سلامتی تقدیم کنی،
خداوند خود شی از مو بازخواست کنه. ۲۴ نه!
ای کار ره مو از ترس ازی کدی که د آینده

† ۲۰:۲۲ یوشع. ۲۶-۱۶:۷

بچکیچای شُمو شاید دَ بچکیچای مو بُگیه،
 'شُمو قد خُداوند، خُدای اسرائیل چی رابطَه
 دَرید؟ ۲۵ اونه، خُداوند دربای اُرْدُن ره دَ مینکلِ
 ازمو و ازشُمو سرحد قرار دده، آی اولادِه رتوبین
 و اولادِه جاد؛ و شُمو از خُداوند بے نصیب
 اَسْتید! دَ امزی رقم موشد که بچکیچای ازشُمو
 باعث شنه تا بچکیچای ازمو از ترس-و-احترام
 خُداوند دِست بکشه.

۲۶ امزی خاطر مو گُفتی، 'ببید که یگ
 قُربانگاه آباد کنی، مگم نه بلده قُربانی سوختنی
 و قُربانی های دیگه، ۲۷ بلکه تا دَ مینکلِ ازمو و
 ازشُمو و دَ مینکلِ نسل های بعد ازمو یگ شاهد
 بَشه که مو ام عبادتِ خُداوند ره دَ حُضورِ ازو
 قد قُربانی های سوختنی و قُربانی های سلامتی
 دَ جای میری، و تا دَ آینده بچکیچای ازشُمو
 دَ بچکیچای ازمو نگیه که، شُمو از خُداوند
 بے نصیب اَسْتید.

۲۸ پس مو گفتی، اگه د آینه دز مو یا د
 بچکیچای مو امی رقم گفته شنه، مو میتنی
 بگی، 'نمونه قربانگاه خداوند ره توخ کنید که
 بابه کلونای مو آباد کده، نه بلده قربانی سوختنی
 و قربانی های دیگه، بلکه تا د مینکل ازمو و
 ازشمو یگ شاهد بشه. ' ۲۹ از مو دور بشه که
 د ضد خداوند شورش کنی و امروز از پیروی
 خداوند روی گشتنده یگ قربانگاه بلده قربانی
 سوختنی، هدیه غله-و-دانه و قربانی های دیگه،
 علاوه از قربانگاه خداوند، خدای خو که د پیش
 روی خیمه ازو آسته، آباد کنی. "

۳۰ وختی فینحاس پیشوا و رهبرای جماعت،
 یعنی سرکرده های دسته های هزار نفری
 اسرائیل که قد ازو قتی بود تورای اولاده
 رئوبین، اولاده جاد و اولاده منسی ره شنید،
 قناعت ازوا حاصل شد. ۳۱ و فینحاس باچه
 العازار پیشوا د اولاده رئوبین، اولاده جاد
 و اولاده منسی گفت: "امروز ما فامیدم که

خُداوند دَ مینکل مو آسته، چراکه شُمو امی
خیانت ره دَ ضِدِ خُداوند نکدید؛ و شُمو بَنی
اسرائیل ره از دِسْتِ خُداوند نِجات دَیدید.

۳۲ اوخته فینحاس باچه العازار پیشوا و رهبرا
از پیشِ اولادِ ره توبین و اولادِ جاد از سرزمینِ
جلعاد پس دَ سرزمینِ کنعان دَ پیشِ بَنی اسرائیل
آمد و امی خبر ره دَزوا رَسند. ۳۳ ای خبر بَنی
اسرائیل ره خوشحال کد و بَنی اسرائیل خُدا ره
حمد-و-ثنا گُفت و دیگه دَ باره جنگ کدو قد
ازوا و خراب کدونِ سرزمینی که اولادِ ره توبین
و اولادِ جاد دَز شی زندگی مُوکد توره نَگُفت.
۳۴ و اولادِ ره توبین و اولادِ جاد امو قُربانگاه
ره «شاهد» نام ایشْت و گُفت: «ای دَ مینکل
مو شاهد آسته که خُداوند، خُدا یه.»

آخِرِ نَصِيحَتِ يوشعِ دَ رهبرای قوم

۱ بعد از وختای کلو، زمانی که
خُداوند قومِ اسرائیل ره از پگ
۲۳
۱۱۵

دُشمنای چارطرف شی آرامی دَدُد و یوشع پیر و
 سالخورده شده بُود،^۲ یوشع تمامِ اسرائیل ره قد
 ریش سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های
 شی کوی کد و دزوا گفت: ”ما پیر و سالخورده
 شدیم.^۳ شمو پگ چیزای ره که خُداوند، خُدای
 شمو دَ حقِ تمامِ امزی مِلَّتِ ها بخاطرِ از شمو
 کده، دیدید، چُون خُداوند، خُدای شمو بُود که
 بلده شمو جنگ کد.^۴ اونه، سرزمینِ امزو مِلَّتِ
 های ره که باقی منده قد سرزمینِ پگِ مِلَّتِ
 های که نابُود کدیم، از دریاچه اُردُن تا دریای
 کُتَه^a دَ غَرَبِ دَ و سِیلَه پِشکِ بلده شمو تقسیم
 کدیم تا میراثِ طایفه های شمو بشه.^۵ خُداوند،
 خُدای شمو خود شی اونا ره از پیشِ رُوی شمو
 هِی مونه و از پیشِ نظرِ شمو دُور مَوکُنه و
 شمو سرزمینِ ازوا ره تَصَرُفِ مَونید، امو رقم
 که خُداوند، خُدای شمو دَز شمو وعده کده.

^a ۲۳:۴ یعنی دریای مدیترانه.

۶ پس غدر قوی بشید و فکر خو ره بگیرید
 که تمام چیزای ره که د کتاب شریعت موسی
 نوشته شده، د جای بیرید و ازوا طرف چپ یا
 راست تاو نخورید، ۷ تا قد امزی ملت های که
 د مینکل شمو باقی منده داد-و-گرفت نکنید،
 نام خدایون ازیا ره ذکر نکنید و د نام ازوا قسم
 نخورید و اونا ره عبادت و سجده نکنید، ۸ بلکه
 د خداوند، خدای خو محکم بچسپید، امو رقم
 که تا امروز کدید. ۹ چون خداوند ملت های
 کله و زورثو ره از پیش روی شمو هی کده
 و تا امروز هیچ کس نتسته که د برابر شمو
 ایسته شه. ۱۰ یگ شمو هزار نفر ره پیش مونه،
 چراکه خداوند، خدای شمو خود شی بلده شمو
 جنگ مونه، امو رقم که قد شمو وعده کده.
 ۱۱ پس غدر گلو فکر شمو بشه که خداوند،
 خدای خو ره دوست بدید. ۱۲ لیکن اگه روی
 گشتنده قد باقی منده های امزی ملت ها که
 د مینکل شمو باقی منده یگجای شنید و قد

ازبا خیشی کده دُخترِونِ ازبا ره بگِیرید و آمیا
 دُخترِونِ ازشُمو ره بگِیره، ^{۱۳} دَ یقینِ بَدَنید که
 خُداوند، خُدای شُمو امی مِلّتِ ها ره دیگه از
 پیشِ رُوی شُمو هَی نَمونه، بَلکه آمیا بَلده شُمو
 دام و تَلک و بَلده پُشتِ شُمو قَمچی و دَ چیمای
 شُمو خار جور موشه، تا زمانی که شُمو امزی
 سرزمینِ خُوب که خُداوند، خُدای شُمو دَز شُمو
 دَده از بَینِ بورید.

^{۱۴} اینه، اِمروز ما دَ راهی مورُم که پگِ زنده
 جانای زمی موره و شُمو قد تمامِ دِل و تمامِ جان
 خُو میدَنید که از پگِ چیزای خُوب که خُداوند،
 خُدای شُمو دَز شُمو وعده کد، یگِ شی ام ناپوره
 شُده نَمند، بَلکه پگِ شی پوره شُد؛ اَره، یگِ
 شی ام ناپوره شُده نَمند. ^{۱۵} لیکنِ بَدَنید اَمو رقم
 که تمامِ چیزای خُوب که خُداوند، خُدای شُمو
 دَز شُمو وعده کد بَلده شُمو پوره شُد، اَمو رقم
 خُداوند پگِ چیزای بَد ره ام دَ بَله شُمو میره تا
 شُمو ره امزی سرزمینِ خُوب که خُداوند، خُدای

شُمو دَز شُمو دَدَه، نابُود کنه؛ ۱۶ آرے، اگه شُمو
 از احکامِ عهدِ خُداوند، خُداى خُو که دَز شُمو
 امر کده، سرپیچی کنید و رفته خُدايونِ بیگنه
 ره عبادت و سَجده کنید، اوخته آتِشِ غَضَبِ
 خُداوند دَ خِلافِ شُمو دَر میگیره و شُمو امزی
 سرزمینِ خُوب که او دَز شُمو دَدَه، دَ زُودی نابُود
 موشید.

عهد و پیمان دَ شِکیم تازه موشه

۲۴^۱ اوخته یوشع پگِ طایفه های
 اسرائیل ره دَ شِکیم جم کد. او ریش
 سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های اسرائیل
 ره کوی کد و اونا دَ حُضُورِ خُدا حاضر شُد.
 ۲ و یوشع دَ پگِ قوم گفت: ”خُداوند، خُداى
 اسرائیل اینی رقمِ مَوگیه، غَدَر وخت پیش
 بابه کلونای شُمو، یعنی تارَح آتِه ابراهیم و آتِه
 ناحور دَ او طرفِ دریای فَرَاتِ زندگی مَوکد و
 خُدايونِ دیگه ره پَرستش مَوکد؛ ۳ لیکن ما آتِه

شُمُو اِبْرَاهِيمَ رِه اَزُو طَرَفِ دَرِيَايِ فَرَاتِ گِرِفْتُمْ و
دَ تَمَامِ سِرْزَمِينِ كِنَعَانِ گَشْتَنْدُمْ و اَوْلَادِه شِي
رِه كَلُو كَدُمْ. مَا دَزُو اِسْحَاقِ رِه دَدُمْ^۴ و دَ
اِسْحَاقِ يَعْقُوبِ و عَيْسُو رِه دَدُمْ؛ و دَ عَيْسُو
كُوهِسْتُونِ سَعِيرِ رِه بَخْشِيدُمْ تَا مُلْكِ شِي بَشَه،
مِگَم يَعْقُوبِ و بَاچَه گُونِ شِي دَ مِصْرِ رِفْتِ.

^۵ اُوخْتَه مُوسَى و هَارُونِ رِه رَبِي كَدُمْ و مِصْرِ
رِه قَدِ كَارِي كِه دَ مِينَكَلِ شِي كَدُمْ، دَ بَلَا گِرِفْتَارِ
كَدُمْ و بَعْدِ اَزُو شُمُو رِه اَزُونَجِي بُرُو اُورْدُمْ.
^۶ و خْتِيكِه بَابَه كَلُونَايِ شُمُو رِه اَزِ مِصْرِ بُرُو اُورْدُمْ
و شُمُو دَ دَرِيَايِ سُرْخِ رَسِيدِيدِ، مِصْرِيَا قَدِ گَاډِي
هَايِ جَنگِي و مَرْدَايِ اَسْپِ سَوَارِ تَا دَرِيَايِ سُرْخِ
اَزِ پُشْتِ بَابَه كَلُونَايِ شُمُو اَمْدِ؛ ^۷ اُوخْتَه اُونَا دَ
پِيَشِ خُدَاوَنْدِ نَالَه-و-فَرِيَادِ كَدِ و اُو دَ مِينَكَلِ
اَزِ شُمُو و مِصْرِيَا تَرِيكِي قَرَارِ دَدِ و دَرِيَا رِه دَ بِلَه
اَزُوا اُورْدَه اُونَا رِه پُوشَنْدِ. شُمُو قَدِ چِيمَايِ خُو
دِيدِيدِ كِه مَا دَ حَقِ مِصْرِ چِيَزِ كَارِ كَدُمْ. بَعْدِ اَزُو

شُمُو روزای کَلو دَ بیابو زندگی کَدید. † ۸ اوخته
 ما شُمُو ره دَ سرزمینِ آموربای اُورْدُم که دَ او
 طرفِ دریای اُردُن زندگی مَوکد. اونا قد شُمُو
 جنگ کد و ما اونا ره دَ دِستِ از شُمُو تسلیم کدُم
 و شُمُو سرزمینِ ازوا ره تَصَرُف کَدید؛ اَره، ما
 اونا ره از پیشِ رُوی شُمُو نابود کدُم. ۹ اوخته
 بالاق باچه صِفور پادشاهِ موآب باله شُد که قد
 اسرائیل جنگ کنه و او بلعام باچه بعور ره طلب
 کد تا شُمُو ره نالت کنه، † ۱۰ لیکن ما نَخاستُم
 که توره بلعام ره گوش کنم، پس او شُمُو ره
 بار بار بَرکت دَد؛ دَ امزی رقم شُمُو ره از دِستِ
 ازو نجات دَدُم.

۱۱ وختی شُمُو از دریای اُردُن تیر شُدِه دَ اَریحا
 اَمَدید، باشنده های اَریحا قد شُمُو جنگ کد،
 امچنان آموربا، فِرزبا، کِنعانبا، حِتبا، جَرجاشبا،

† ۹: ۲۴ عَددها

‡ ۷: ۲۴ خُرُوج ۱۴: ۲۰.

۲۲: ۱-۲۴: ۲۵.

حویبا ویبوسیا؛ و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم
 کدم. ۱۲ ما گاوزمبور ره پیشلون شمو ری کدم
 و امو دو پادشاه اموریا ره از پیش روی شمو
 هی کدم؛ و ای قد شمشیر و کمون از شمو انجام
 نشد. ۱۳ ما زمینی ره که دز شی زحمت نکشیده
 بودید و شارای ره که آباد نکدید، دز شمو ددم
 و شمو دزوا زندگی مونید و از تاگ های انگور
 و درختای زیتون که نشنده بودید، موخورید.
 ۱۴ پس آلی از خداوند بترسید و او ره
 مخلصانه و صادقانه خدمت کنید؛ خدایونی ره
 که بابه کلونای شمو د او طرف دریای فرات
 و د مصر عبادت موکد از خو دور کنید و
 تنها خداوند ره عبادت کنید. ۱۵ و اگه پرستش
 خداوند د نظر شمو خوب نیسته، امروز بلده خو
 انتخاب کنید که کی ره پرستش مونید: خدایونی
 ره که بابه کلونای شمو د او طرف دریای فرات
 پرستش موکد یا خدایون اموریا ره که د سرزمین

ازوا زندگی مونیید؟ لیکن ما و خانوار مه خداوند
ره پرستش مونی!

۱۶ اوخته قوم د جواب شی گفت: "از مو دور
بشه که خداوند ره ایله کده خدایون دیگه ره
عبادت کنی. ۱۷ چون خداوند، خدای مو بود
که مو و بابه کلونای مو ره از سرزمین مصر از
جایی که غلام بودی برو آورد و معجزه های
بزرگ د پیش نظر مو انجام دد. او د تمام راه
های که مو رفتی و از مینکل پگ ملت های
که تیر شدی، از مو حفاظت کد؛ ۱۸ و خداوند
پگ امزو ملت ها ره از پیش روی مو هی کد،
د شمول اموریای که د امزی سرزمی زندگی
موکد. پس مو ام خداوند ره پرستش مونی،
چون تنها او خدای مو آسته."

۱۹ لیکن یوشع د قوم گفت: "شمو توانایی
ازی ره ندرید که خداوند ره عبادت کنید،
چراکه او خدای مقدس و خدای غیرتی آسته،
او خطا ها و گناه های شمو ره نموبخشه؛

۲۰ چُون اگه شُمو خُداوند ره ایله کده خُدایونِ
 بیگنه ره عِبادت کنید، اوخته او از شُمو رُوی
 گشتنده دَز شُمو ضرر میرسنه و باوجودِ که دَ
 حق شُمو خُوبی کده، شُمو ره نابُود مونه. ”
 ۲۱ مگم قوم دَ یوشع گُفت: ”نه! مو خُداوند
 ره پرستش مونی. ” ۲۲ اوخته یوشع دَزوا گُفت:
 ”شُمو دَ بله خُو شاهد آستید که خُداوند ره بلده
 خُو اِنِتخاب کدید تا او ره عِبادت کنید. ” اونا
 گُفت: ”مو شاهد آستی. ” ۲۳ یوشع گُفت: ”پس
 خُدایونِ بیگنه ره که دَ مینکل شُمو آسته، دُور
 پورته کنید و دِل های خُو ره دَ خُداوند، خُدای
 اسرائیل مایل کنید. ” ۲۴ قوم دَ یوشع گُفت: ”مو
 خُداوند، خُدای خُو ره پرستش مونی و از اید
 شی موشی. ”

۲۵ پس یوشع دَ امزو روز قد قوم عهد بسته کد
 و دَ شِکیم احکام و قانون ره بلده ازوا مقرر کد.
 ۲۶ و یوشع امی تورا ره دَ کتابِ شریعتِ خُدا
 نوشته کد؛ و یگ سنگ کُته ره گِرِفته دَ اُونجی

دَ تَی دِرختِ بَلوطی که نزدیکِ جایگاهِ مُقَدَّسِ
 خُداوند بُود، شیخِ کد. ۲۷ و یوشع دَ پگِ قوم
 گُفت: ”اینه، ای سنگ دَ بِلِه ازمو شاهدِ آسته،
 چُون پگِ تورای ره که خُداوند دَز مو گُفت، ای
 شَنِیده؛ پس ای دَ بِلِه شُمو شاهدی میدیه اگه
 شُمو خُدای خُوره انکار کنید. “ ۲۸ اوخته یوشع
 قوم ره رُخصت کد تا هر کس دَ مُلک-و-زمین
 خُو بوره.

فوتِ یوشع

۲۹ بعد امزی چیزا یوشع باچه نُون خِدمتگارِ
 خُداوند دَ سِنِ یگِ صد و ده سالگی فوت کد.
 ۳۰ و اونا اُو ره دَ مُلکِ خود شی دَ تِمِنِه-سارح
 که دَ کوهستونِ اِفرایم دَ شمالِ کوهِ جاعش آسته،
 دَفن کد.

۳۱ قومِ اِسرائیل دَ تمامِ روزای زندگی یوشع
 خُداوند ره عِبادت کد، امچنان دَ تمامِ روزای
 زندگی ریش سفیدای که بعد از یوشع زندگی

مُوكَد و پگِ كارای ره كه خُداوند بَلدِه اِسْرائیل
انجام دَدِه بُود، مِیدَنِست.

۳۲ استغونای یوسف ره كه بنی اِسْرائیل از
مِصر اُورده بُود، دَ شِکیم، دَ امزُو پُتی زمی كه
یعقوب از اولادِه حَمور آتِه شِکیم دَ صد سِكه
نُقره خَرِیدُد، دَفن كد؛ و اُو مُلكِ اولادِه یوسف
شُد.

۳۳ و اِعازار باچه هارُون ام فَوْت كد؛ و اونا
اُو ره دَ گِبعه، دَ شارِ باچه شی فینحاس كه دَ
كوهستون اِفرایم دَز شی دَدِه شُدُد، دَفن كد.